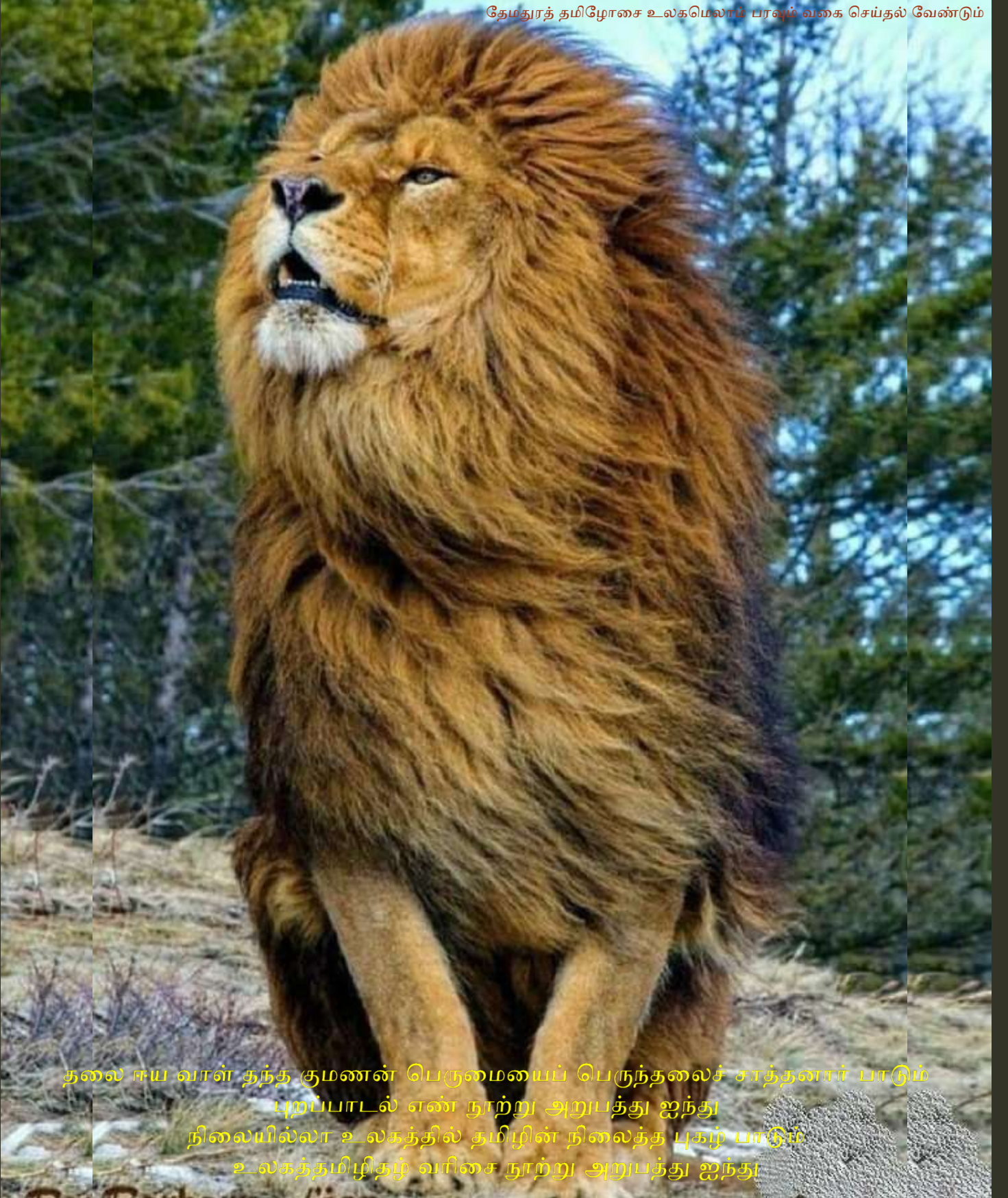

உலகத்தமிழ்

இதழ் - ககூரு (165)

தேமதுரத் தமிழோசை உலகமெலாம் பரவும் வகை செய்தல் வேண்டும்

தலை நய வாள் தந்த குமணன் பெருமையைப் பெருந்தலைச் சாத்தனார் பாடும்
புறப்பாடல் எண் நூற்று அறுபத்து ஐந்து
நிலையில்லா உலகத்தில் தமிழின் நிலைத்த புகழ் பாடும்
உலகத்தமிழ்தழ் வரிசை நூற்று அறுபத்து ஐந்து

உள்ளடக்கம்

- 04 கொள்கை விளக்கக் குறிப்பு
- 05 நூலேணி
- 06 தமிழெழுச்சி
- 07 ஆசிரியம் - அசாமில் ஓர் அதிசய சின்னம்
- 08 அவ்வப்போது — தழைக்கட்டும் அறிவியல் தொண்டு
- 09 தேன்துளி
- 10 சேரமன்னர் வரலாறு
- 11 ஆங்கிலம் அரும்பிய அரசும்—வாழ்வும்!
- 12 தனித்தமிழ் மாட்சி
- 13 South Indian Celebrities
- 14 அகநானூறு —ஆங்கிலம்!
- 15 எதைத் தொடுவது? எதை விடுவது?
- 16 பதிகங்களைப் படியுங்கள் !
- 17 தன்னேர் இல்லாத தமிழ்!
- 18 தலைவர்களுக்கு

- 19** தமிழன்னை நான்மணிமாலை
- 20** திருவள்ளுவர் கண்ட அரசியலறம்!
- 21** Studies in certain aspects of Kwashiorkor and marasmus -17
- 22** Bharathan In Kamba Ramayanam
- 23** பூமழை
- 25** My visit to Andaman Islands
- 26** ஒரு சர்வாதிகாரியின் மறுபக்கம்
- 27** எல்லாம் தமிழ்!
- 28** அறிவரசன் துணையகராதி!
- 29** புகழ் வணக்கம்!
- 30** இருமொழித் தோரணம்!

இயல் - 5

தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம், தஞ்சாவூர்

5.1 முகவுரை

அகமென்றும் புறமென்றும் வாழ்வை
அழகாக வகுத்தளித்து
ஆதி அந்தமிலாது இருக்கின்ற இனியமொழி
ஓதி வளரும் உயிரான உலக மொழி
நம் மொழி-அதுவேநம் தமிழ்மொழி

என்று வாழ்நாள் மூச்சாகத் தமிழின் பெருமையைப் பறைசாற்றிய முத்தமிழ் அறிஞர் கலைஞர் அவர்களின் வாக்கிற்கு ஏற்ப, உயிரோடும் உணர்வோடும் கலந்த தமிழுக்கென்று உருவாக்கப்பட்ட தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம் உலகத் தமிழர்களின் அடையாளமாக விளங்கி வருகிறது. தமிழை உலகெங்கும் பரவச் செய்யும் அரும் பணியை இப்பல்கலைக்கழகம் செவ்வளவே செய்துவருகிறது.

5.2 தோற்றம்

தஞ்சையில் உள்ள பெரியகோயில் உலகத் தமிழர்களின் பெருமை தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம் தமிழரின், தமிழ்மொழியின் பெருமை. இத்தகைய பெருமை கொண்ட தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம் 1981ஆம் ஆண்டு, திராவிடத் தமிழர் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களின் பிறந்தநாளான செப்டம்பர் 15இல் தோற்றுவிக்கப்பட்டது. இது பசுமைமிகு 825 ஏக்கர் பரப்பளவில் 43,868.34 ச.மீ. கட்டடப் பரப்பளவில் அமைந்துள்ளது. 'த','மி','ழ','நா''டு' என்ற தமிழ் எழுத்துக்கள் வடிவில் கட்டடங்கள் கட்டப்பெற்றுள்ளன. தமிழ்மொழி ஆராய்ச்சிக்கென உருவாக்கப்பெற்ற இப்பல்கலைக்கழகம் 41 ஆண்டுகளை நிறைவுசெய்துள்ளது. கலைப் புலம், சுவடிப் புலம், மொழிப் புலம், வளர்தமிழ்ப் புலம், அறிவியல் புலம் ஆகிய ஐந்து புலங்களில் 26 துறைகளை உள்ளடக்கி உயராய்விலும் தமிழ் வளர்ச்சிப் பணியிலும் ஈடுபட்டு வருகிறது இப்பல்கலைக்கழகம். மரபுக்கலைகளைப் பயிற்றுவிப்பதற்குத் தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகத்தில் திறந்தவெளி அரங்கத்துடன் கூடிய கூத்துக்களரி கட்டடம் கட்டப்பெற்றுள்ளது. இவற்றுடன் அருங்காட்சியகம், அச்சகம், பதிப்புத்துறை, நூலகம், தமிழ்ப் பண்பாட்டு மையம், தமிழ் வளர்மையம் மற்றும் சிற்பக்கலைப் பயிற்சிக்கூடம் போன்ற திட்டப் பிரிவுகள் வழியாகவும் இப்பல்கலைக்கழகம் சிறப்பாக இயங்கிக்கொண்டு வருகிறது.

CHAPTER - 5

Tamil University, Thanjavur

5.1. Preface

A Sweet Language without beginning and end
Which elegantly classified human life
into the binary of internal and external
Global language nurtured by fine speech
Our language our own Tamil language.

As these words of wisdom from Muttamizh Arignar Kalaignar, who disseminated the fame of Tamil as his lifetime mission cogently expresses that Tamil language is intimately connected with the life and emotions of the Tamils. The Tamil University, Thanjavur which has been exclusively created for Tamil Language has emerged as a symbol of Tamils across the world. Tamil University undertakes the noble task of disseminating Tamil across the world, diligently.

5.2. Origin

The Thanjavur Big temple is the pride of the Tamil people living all over the world. Tamil University is the pride of the Tamils and Tamil Language. Such an esteemed institution of Tamil University was established in 1981 on September 15, the birthday of the Dravidian Tamil scholar Peraringnar Anna. The campus covers an area of 825 acres and has buildings with a built-space of 43,868.34 sq. km. The buildings are designed and constructed in the shape of Tamil letters-5.6 ("TAMIL NADU"). The university established for the development of Tamil language and research is 41 years old. The Tamil University has 26 departments in five faculties such as Arts, Manuscriptology, Language, Science and Developing Tamil, involving in Tamil development and high level research. Koothukalari, a centre for performing arts, with an open-air auditorium has been created at the Tamil University to teach the traditional Tamil arts. Besides, the University is functioning effectively in serious Tamil Development activities through Museum, Press, Publication Department, Library, Tamil Cultural Centre, Tamil Development Centre and Sculpture Art Studio.

வளரும்

நூலேணி

1

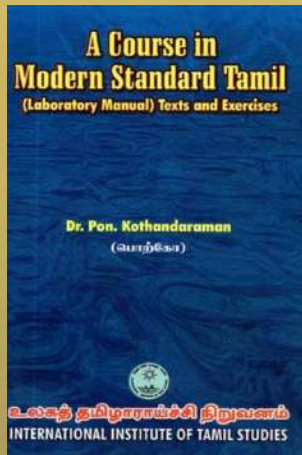
உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவன வெளியீடுகள்

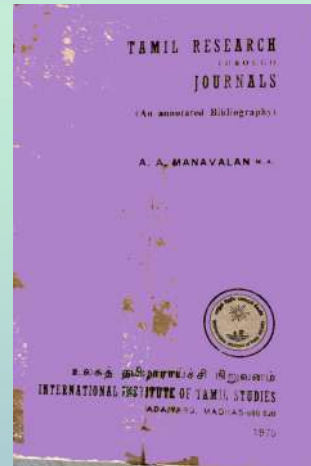
நூலின் பெயர் : தமிழில் விடிகதைகள்
 நூலாசிரியர் : டாக்டர் ச. வே. சுப்பிரமணியன்
 பதிப்பாண்டு : 1975, 1977
 விலை : ரூபாய் 10/-
 பக்கங்கள் : 406

நூலின் பெயர் : ஆராய்ச்சி நெறிமுறைகள்
 நூலாசிரியர் : டாக்டர் ச. வே. சுப்பிரமணியன்
 பதிப்பாண்டு : 1975, 1977
 விலை : ரூபாய் 10/-
 பக்கங்கள் : 165

நூலின் பெயர் : A course in Modern standard Tamil
 நூலாசிரியர் : முனைவர் பொன். கோதண்டராமன்
 பதிப்பாண்டு : 1975
 விலை : ரூபாய் 65/-
 பக்கங்கள் : 225

நூலின் பெயர் : Tamil Research Through Journals
 நூலாசிரியர் : முனைவர் அ. அ. மணவாளன்
 பதிப்பாண்டு : 1975
 விலை : ரூபாய் 7.50/-
 பக்கங்கள் : 122

சித்தம் மயங்கித் திகைப்பொடுநான் நின்றிடவும்,
அத்தருணத் தேபறவை யத்தனையுந் தாந்திரும்பிச்
சோலைக் கிளையிலெலாந் தோன்றி யொலித்தனவால்,
நீலக் குயிலும் நெடிதுயிர்த்தாங் கிஃதுரைக்கும்

கிட்டரிய காதற் கிழத்தி இடும்வேலை
விட்டெறிந்த கல்லைப்போல் மேலேறிப் பாயாதோ!
கண்ணின் கடைப்பார்வை காதலியர் காட்டிவிட்டால்
மண்ணில் குமரருக்கு மாமலையும் ஓர்கடுகாம்

அசாமில் ஒரு அதிசய சின்னம்!

அசாமின் சாரிபோமைதாமஸ் எனப்படும் பழங்கால மக்களின் இடகொட்டு மேடுகள் எகிப்திய பிரமிடுகளுக்கு இணையானவையாக யுனெஸ்கோ தொல்பொருள் பழங்கால சின்னங்கள் கண்டறியும் பிரிவினாள் அறிவிக்கப்பட்டிருப்பதாக முதலமைச்சர் ஹிமாத் விஸ்வ ஷர்மா அவர்களால் சென்ற சனிக்கிழமை அறிவித்துள்ளார். பிரதமர் நரேந்திர மோடி அவர்கள் இச்சின்னங்களுக்கு 13 முதல் 19 ஆம் நூற்றாண்டுகளை சேர்ந்த (பொது ஆண்டு) (கிறிஸ்துவுக்குப் பின்) தாய் அகோம் இனத்தை சேர்ந்தவர்களால் கட்டப்பட்டன எனத் தெரிவித்துள்ளார். சுமார் 52 இந்திய பகுதிகளில் இந்த இடம் தான் இந்திய நாட்டின் பழங்காலச் சின்ன வடகிழக்கு பகுதி இருக்கலாம் என கணித்திருப்பதாகவும் கூறியுள்ளார். இதுவரை வடகிழக்கு இந்தியாவின் எந்த பழங்கால சின்னமும் உலக தொல் நிலவுலக ஆய்வு நிறுவனத்தினால் பதிவு செய்யப்படாமல் இருந்தது என்றும் சாரிபோமைதாமஸ் தான் முதன்முறையாக இந்தியப் பண்பாட்டு கலாச்சார சின்னம் கொண்ட வடகிழக்கு பாரதமாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டிருப்பதாகவும் தெரிகிறது. சுமார் 600 ஆண்டுகளாக இப்பகுதி அகோம் அரசாட்சியின் கீழ் இருந்து வந்ததாகவும் 1826 இல் தான் ஆங்கில அரசு இதை கைப்பற்றியதாகவும் சரித்திரம் வரைகின்றது. சாரைடோ தான் அகோம் பரம்பரையின் தலைநகரமாக இருந்துள்ளது. சா லுங் சியூ காஃபா என்ற மன்னரால் 1253 இல் உருவாக்கப்பட்டது. தற்போதைய தலைநகர் கௌஹாத்தியிலிருந்து சுமார் 400 கிலோமீட்டர் தூரத்தில் அமைந்துள்ளது. கண்டெடுக்கப்பட்ட 384 சமாதிகளில் (மைதாம்கள் அல்லது மோய்தாம்கள்) 90 சமாதிகள் அரச பரம்பரைச் சார்ந்தவை என்றும் நன்கு பாதுகாத்து வைக்கப்பட்டுள்ளன. அகோம் அரச பரம்பரையினரின் உடற்பகுதிகள் மிகவும் தெய்வீகமாக பாதுகாப்புடன் புதைக்கப்பட்டதுடன் அவற்றுடன் ஆபரணங்களையும் சேர்த்து புதைக்கப்பட்டிருப்பதும் தெரியவந்துள்ளது. பதினெட்டாம் நூற்றாண்டுக்கு பின் அகோம் ஆட்சியாளர் இந்துமதப்படி எரியூட்டப்பட்டு அவர்களின் எரிந்த சாம்பல் போன்றவற்றை சமாதிகளாக்கி இருப்பதும் தெரியவந்துள்ளது. 1671 லசீத் பர்பு கான் என்ற வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்க அகோம் தளபதி முகலாயர்களின் வீரராகப் போர் புரிந்த செய்தி வரலாற்றுப் பதிவாக உள்ளது. அவரின் 400 ஆவது

பிறந்த ஆண்டின் போது இந்த அகோம் ஆட்சிக்கும் பாரதத்திற்கும் பெருமை சேர்ப்பது என்று முதலமைச்சர் சர்மா தெரிவித்துள்ளார். 13 ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் தான் அகோம் அரசாட்சி இந்தியாவில் வடகிழக்கு பகுதியில் வேரூன்றத் தொடங்கியுள்ளார். துருக்கிகள் பாரதத்தின் மேற்கு பகுதியில் நுழையத் தொடங்கிய போது வடகிழக்கு பகுதியை அகோமியர் ஆளத் தொடங்கினர். அங்குள்ள மேலைப் பகுதியில் காமரூபக்காமத என்ற பழங்குடியினரை குதுபுதின் ஐபக் என்ற இனம் வென்று 1227 கியாகதீன் இவ்வால் காலேஜ் என்பவரின் கீழ் ஆட்சி சென்றது. அவர்கள் பொதுவாக அஸ்ஸாமின் கீழ்ப்பகுதி முழுவதும் இருந்தபோது சுட்டியர்கள் என்ற இனத்தினர் இந்து மதம் தழுவி மேற்பகுதி அசாமில் வாழ்ந்து வந்தனர். இவர்கள் மங்கோலி இனத்தவர் தோற்றத்துடன் இருந்தது மட்டுமின்றி 1523ஆம் ஆண்டு காலத்தில் அகோம் இனத்தவரோடு இணைந்து வாழ தொடங்கினர். 1526ஆம் ஆண்டு அவர்கள் சார்ந்த இடத்தினை முழுமையாக ஆக்கிரமித்து பெரும்பான்மையான அஸ்ஸாமின் அரசாட்சியை கைக்கொண்டனர். தென்கிழக்கு ஆசிய தாய் இனத்திலிருந்து வந்த அகோம் இனத்தவர் மங்கோலிய முக அமைப்புடன் இருந்த இந்து மதம் தழுவிவர்களாக இருந்தனர். 'அசாமா' என்று அவர்கள் தங்கள் நிலத்தைக் குறித்தனர். "சமயில்லாதவர்கள்" என்றும் "ஈடு இணையற்றவர்கள்" என்ற பொருளிலும் 'அசாமா' என்று அழைக்கப்பட்டது இது தான் அஸ்ஸாம் என்ற பெயருடன் நிலைத்தது. சுகாபா, சுகாப் ரங்கா, பிரதாப் சிங்கா என பல வீர அரசர்களின் ஆட்சிக்குப் பின் 1527-ல் தான் முதன்முதலில் இஸ்லாமிய ஆதிக்கம் முகலாயர்கள் மூலம் தொடங்கியது. அஸ்ஸாமின் புகழ் பெற்ற காமக்கியா கோவில் புராதான ஆலயமாக அகோரசர் சிவசிங்கா நாரகா என்பவரால் கட்டப்பட்டதாகக் கருதப்படுகிறது. அகோம் அரசர் சிவசிங்கா என்பவரால் சிவனாலயம் அஸ்ஸாமின் மேற்பகுதியில் கட்டப்பட்டுள்ளது. அஸ்ஸாம் சமூகப் பொருளாதார வளங்கள் வளம் பெற்றதை நிரூபிக்கும் வகையில் இவ்விடத்தில் அமையும் என யூனெஸ்கோவுக்கு பரிந்துரைக்கப்பட்டுள்ளது.

மனித இனம் அறிவில் ஒளி பெற்றுத் திகழ்வதற்கு மொழி, இனம், பண்பாடு, வரலாறு, வளர்ந்து வரும் அறிவியல் எனப் பல்வகைப்பட்ட ஒளிக்கதிர்களும் மனிதனுக்குள் இயற்கையாய் அமைந்த அறிவில் ஊடுருவி இடம்பிடித்து அமரவேண்டியுள்ளது. மனிதன் தன்னுடைய அறிவில் முழுமையைத் தேடும் முயற்சியில் பல்லாண்டுகளாக ஈடுபட்டுவருகிறான். அதில் வெற்றி கண்டானா என்பது காலம் விடை நல்க வேண்டிய வினா? நிலவில் வசிக்கக் கனவு காண்கிறான். விண்வெளிப் பாதையை மனிதப் பாதையாக மாற்றிப் பலகாலம் ஆகிவிட்டது. இவையனைத்தும் அறிவியல் என்னும் இருட்குகையில் ஒளியேற்றிய மனிதன் கண்ட வெற்றிகள்! இந்த வகைப்பாட்டில், அருமை நண்பர் திரு. நா. சு. சிதம்பரம் அவர்கள் ஆசிரியர் பொறுப்பேற்று வெளியிட்டுவரும் 'அறிவியல் ஒளி' திங்களிதழ் சிறப்பானதொரு இடத்தில் போற்றத்தக்கதாக மிளர்கிறது. கடந்த 16 ஆண்டுகளாக 'அறிவியல் ஒளி' பல்வேறு பிரிவுகளில் அறிவியல் சார்ந்த தமிழ்க் கட்டுரைகளை வெளியிட்டுவரும்

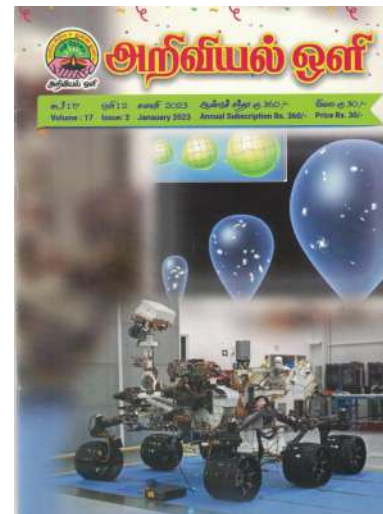
பாங்கை நினைத்துப் பெருமிதம் கொள்கிறேன்.

'சென்றிடுவீர் எட்டுத்திக்கும் கலைச்

செல்வங்கள் யாவும் கொணர்ந்திங்கு சேர்ப்பீர்'

என்ற பாரதி வாக்கை தமது அரிய பணிகளால் நிறைவேற்றிவரும் ஒப்பற்ற மாமணி திரு. நா. சு. சிதம்பரம் அவர்கள் தமிழ்கூறு நல்லுலகின் பாராட்டுதலுக்கும், போற்றுதலுக்கும் உரியவர்.

விழாச் சிறப்புடன் அமையவும், மலர் பொன்னெனப் பொலியவும், எந்தையாரின் இனிய நண்பர் திரு. நா. சு. சிதம்பரம் அவர்களின் அறிவியல் தமிழ்த் தொண்டு தழைக்கவும் வாழ்த்துகிறேன்.

தேன்துளி — 1

குறுந்தொகைத் தோன்றிய காலத்தில் வாங்கனுடைய மொழியாக இருந்து புறநானூற்றுக் காலத்தில் சிறந்த செல்வாக்கைத் தேடி தொல்காப்பியர் காலத்தில் திசைச்சொல்லுக்கு பின்வைத்து எண்ணப்பட்ட வடமொழி திருமுறை ஆசிரியர் காலத்தில் திசைச்சொல்லை பின்தள்ளி இரண்டாவது இடத்திற்கு வந்தது.

தொல்காப்பியர் இயற்சொல், திரிசொல், திசைச்சொல், வடசொல் என்ற வரிசையில் வடமொழிக்கு நான்காம் இடத்தையே கொடுத்தார்.

திருஞானசம்பந்தர் காலத்தில் “தேன் சொல் விஞ்சமர் வடசொல் திசைச்சொல்” என்று சொல்லும்படி திசைச் சொல்லைப் பின்னே தள்ளி வடசொல் முன்னே வந்தது.

செந்தமிழும் வடகலையும் தேசிகமும் என்று சேக்கிழார் வாக்கிலும் தேவார காலநிலையே பேசப்படுகிறது.

மாணிக்க வாசகர் காலத்தில் மட்டும் “இருக்கொடு தோத்திரம் இயம்பினர் ஒருபால்” என்று இருமொழியாளரும் ஓரிடத்திலிருந்து பாடியிருக்கின்றனர்.

அப்பர் சம்பந்தர் காலத்திலோ வடமொழியும் செந்தமிழும் மறைகள் நான்கும் ஆனவன் என்று சொல்லிக்காட்டினர்.

தேன்துளி — 2

வரலாற்று மாந்தர்களையும் அந்நாளைய வாழ்வியல் முறைகளையும் பொருத்தமுறப் புனைந்து வரலாற்றுக் கதைகளைத் திருத்தமுற எழுதுவதில் கதை வேந்தர் கல்கி அவர்களை நாடு எப்போதும் நன்றியோடு போற்றும்.

பொன்னியின் செல்வன், பார்த்திபன் கனவு, சிவகாமியின் சபதம் ஆகிய மூன்று நூல்களும் சோழ பல்லவர் ஆட்சியின் மாட்சியையும் கலைச்செழிப்பையும் நம் கண்முன்னால் காட்டும் வரலாற்று வண்ணம் பூண்ட ஈடற்ற காவியங்களாகும்.

மாமல்ல புரத்துக்கு மகிழ்வுலாச் செல்லும் எவருக்கும் சிற்பக்கலையரசரின் செல்வியாகிய சிவகாமியின் சதங்கை ஓசை செவிகளில் கேட்ட வண்ணமிருக்கும்....

அப்பெயர்களுள் வானவரம்பன், வானவன், குட்டுவன், குடக்கோ, பொறையன், இரும்பொறை, கடுங்கோ, கோதை என்பன சிறப்புடையனவாம். சேரலர், சேரல், சேரமான என்பன பொதுப்பெயர்.

"வென்றி நல்வேல் வான வரம்பன்
வான வரம்பனை நீயோ பெரும்
"தேனிமிர் நறுந்தாய் வானவன்?"
"பெரும்படைக் குதிரை நற்போர் வானவன்"
"வெல்போர் வானவன் கொல்லிக் குடவரை
"வசையில் வெம்போர் வானவன்"
"சினமிகு தானை வானவன்" "மாண்வினை நெடுந்தேர்
வானவன்"
"வில்கெழு தடக்கை வெல்போர் வானவன்"
வருவன வானவன், வானவரம்பன்

என பெயர்கள் பண்டை நாளைச் சான்றோர்களால் பெரிதும் விதந்து கூறப்படுவதை எடுத்துக் காட்டுகின்றன.

இந்த வானவன் என்ற பெயர் பொருளாக ஆராய்ச்சி செய்த அறிஞர்கள், "இதுவரை வானவர் என்ற பெயரால் பண்டை இவ்வமிசம் தெய்வ சம்பந்தம் பெற்ற தென்பது மட்டில் தெளிவாகும்" என்பர். வானவரென்ற பெயர் சீன நாட்டவர்க்கு இன்றும் வழங்கி வருவதால், சேரர், ஆதியில் சீன தேசத்திலிருந்து வந்தவர் எனத் திரு கணகசபைப் பிள்ளையவர்கள் கூறுகின்றார். வானவரம்பன் என்பது வானவர் அன்பன் என்ற இரு சொற்களாலாகிய ஒரு தொடரென்றும், அது திரிந்து வானவரம்பன் என வழங்குவதாயிற்றென்றும், இது, "தேவானாம் பிரியா" என அசோக மன்னனுக்கு வழங்கும் சிறப்புப் போவ்வதென்றும் சிலர் கருது கின்றனர். வாளம் என்பது கடலுக்கொரு பெயரென்றும், அதனால் வானவரம்பன் என்றது கடலை எல்லையாக உடையவன் என்று பொருள்படும் என்றும் வேறு சிலா கூறுவர். மற்றும் சிலர் வானமும் நிலமும் தொடும் இடத்தை எல்லையாக வுடையவன் வானவரம்பன் என்பர். பிற்கால

மலையாள நாட்டு அறிஞர்கள் வானவரம்பன் என்பதைப் பாணவன்மன் எனத் திரித்துக் கொள்வர். இங்கே கூறிய பொருள்களுள் "தேவானாம் பிரியா" என்ற தொடர் "தடித்த முட்டாள்" என்னும் பொருள்படத் துறவிகளை வைதுரைக்கும் வைதிக மொழியுமாகலின்", வசை மொழியைச் சேரர் தமக்குச் சிறப்புப்பெயராகக் கொண்டனர் என்பது பொருந்தாது என்பர் கே.ஜி.சேஷையர் அவர்கள், ஏனையவற்றின் பொருந்தாமையை ஈண்டு விரிக்க வேண்டுவதில்லை. இனி, வானவன் என்பது வான மலையை யுடையவன் என்றும், வானவரம்பன் என்பது வானமலையை வரம்பாக வுடையவன் என்றும் நேரே பொருள்படுவது காணலாம்.

சேர நாட்டுக்கு வட பகுதியில் ஏழில் மலையைத் தன்கண் கொண்டிருந்த நாட்டைக் கொண்டான நாடு என்று தமிழ் மக்கள் வழங்கினர். ஏழில் மலையைச் சொல்லத் தெரியாத பிறமக்கள் அதனை எலிமலையென்று வழங்கினதும், இன்றும் அவ்வாறே வழங்குவதும் அவர்கள் அந்த எலிநாட்டை வடமொழிப்படுத்து மூசிக நாடு என்று பெயர் கொண்டதும் முன்பே கூறப்பட்டன. அதற்கு வடக்கிலுள்ள நாட்டுக்கு வானவாசி நாடு என்பது பெயர். மேலைக் கடற்கரை நாடுகளை முறைப்படுத்த துரைத்த வியாச பாரதம், "திராவிடா கேரள ப்ராச்யா மூசிகா வானவாசிகா "" என்று கூறுவது போதிய சான்றாகும். ஏழில் மலையைச் சூழ்ந்த நாட்டுக்கு மூசிக நாடென்று பெயர் வழங்கினமை "மூஷிக வம்சம்" என்ற நூலால் தெரிகிறது. இதனால், மூசிக நாடெனப்படும் கொண்டான நாட்டுக்கு வடக்கில் வானவாசி நாடு இருப்பது தெளிய விளங்குகிறது வானவாசி என்பது கல்வெட்டுகளில் வானவாசி யென்றும் குறிக்கப்படுகிறது படவே, சேரநாட்டின் வடக்கில் அதனை யடுத்து எல்லையாக இருந்தது வானவாசி நாடாயிற்று.

வளரும் . . .

கடந்த நானூறு ஆண்டுகளில் ஆங்கில மொழி ஒருசீர்மைப்பட்டு, நேர்த்தி அடைந்து, நியமப்பட்டிருக்கிறதென்றால், அதற்குக் காரணம் இந்த King James's Bible தான் என்று துணிந்து சொல்லலாம்.

அரச அதிகாரம் பெற்ற ஆங்கில மொழியிலான விவிலிய நூல் ஒன்றை ஆக்க வேண்டும் என்று தீர்மானித்த முதலாம் யேம்ஸ் மன்னன், 1604 ஆம் ஆண்டில் இங்கிலாந்தில் உள்ள தேவாலயங்களின் குருமார்கள் அனைவரையும் அழைத்துக் கருத்தரங்கு போன்ற ஒரு கூட்டத்தை நடத்தினான்.

கத்தோலிக்க மதபீடத்திலிருந்து புரட்டத்தாந்து சமயம் பல விடயங்களில் சீர்திருத்தம் அடைந்திருந்தும், கத்தோலிக்கர்கள் பின்பற்றுகின்ற சமயச்சடங்குகளில் பல இன்னமும் இங்கிலாந்தின் புரட்டத்தாந்து மதத்திலும் அனுட்டிக்கப்படுவதை விரும்பாத அதிதூய குருமார் (Puritans) பலர் இங்கிலாந்தில் வாழ்ந்தார்கள்.

இங்கிலாந்தில் பின்பற்றப்பட்டு வந்த விவிலியத்தில் கத்தோலிக்கர் பின்பற்றிவந்த சமயச்சடங்குகள், கிரியைகள் என்பன இருப்பதை வெறுத்த அவர்கள், இங்கிலாந்தில் பயன்படுத்தப்படுகின்ற விவிலியத் திலிருந்து அந்தச்சடங்காசாரப் பகுதிகள் நீக்கப்படவேண்டும் என்று ஆர்ப்பரித்து வந்தார்கள். இதனால் தேவாலயக் குருமார் களின் மத்தியில் விரிசல்கள் பல ஏற்பட்டன; பிரிவுகள் பல கிளம்பின. இது தேவாலயத்தின் ஒன்றுமையையும் புனிதத்தையும் சிதைத்துவிடுமோ என்ற அச்சம் யேம்ஸ் மன்னனுக்கு ஏற்பட்டது. இதனால்தான் அவன் குருமார்கள் அனைவரையும் அம்ரன் கோட் (Hampton Court) என்ற ஒரே இடத்துக்கு அழைத்து, ஆலோசனை நடத்தினான்.

அங்கு வந்துசேர்ந்த குருமார்களில் சிலபேர் முன்னைய மொழிபெயர்ப்புகளில் காணப்பட்ட குறைபாடுகளைச் சுட்டிக் காட்டி, அவற்றை நீக்கி, விவிலியத்தைப் புடம்போட வேண்டும் என்று வேண்டினார்கள். அதிதூயமை விரும்பிகளான Puritans எனப்பட்ட குருமார், அதிரடித் திருத்தங்கள் செய்யப்படவேண்டும் என்று வாதாடினார்கள். எல்லாவற்றையும் செவிமடுத்த யேம்ஸ் மன்னன், நியாயமான திருத்தங்களை ஏற்று விவிலிய மொழி பெயர்ப்பைச் செப்பனிட எண்ணினான்.

இந்த நேரத்தில் பெரும்பாலான தேவாலயங்களில் பயன்படுத்தப்பட்டு வந்த Geneva Bible எனப்பட்ட விவிலியத்தில் காணப்பட்ட குறைகள் எல்லாவற்றையும் நீக்குவதற்கு அவன் உடன்பட்டான். புதிய மொழிபெயர்ப்பை மேற்கொள்ளுவதற்கெனக் கல்விமாண்கள் பலர் உள்வாங்கப்பட்டனர். ஒக்ஸ்போட் பல்கலைக்கழகம், கேம்பிரிச் பல்கலைக்கழகம், உவெஸ்ட்மின்ஸ்டர் பல்கலைக்கழகம் ஆகியவற்றில் இருந்த அறிஞர்கள் இந்த வேலையில் முழுமூச்சாக இறங்கினார்கள்.

இலண்டன் மாநகரின் ஆச்சிபெயர்ப்பாக (அதிமேற்றிராணியார்) இருந்த இரிச்சாட் பாங்குறொப்ற் (Richard Bancroft) என்பவர், மொழிபெயர்ப்புக்கான நெறிமுறைகளையும் விதிமுறைகளையும் வகுத்துக் கொடுத்தார். மேற்கொள்ளப்படவுள்ள மொழிபெயர்ப்பு, இயன்றவரைக்கும் 1568 ஆம் ஆண்டின் Bishop's Bible என்ற மொழிபெயர்ப்பை அடியொற்றி அமைதல் வேண்டும் என்றும் நிபந்தனை விதித்தார்.

குழுவிலிருந்த அறிஞர் பெருமக்கள் ஈடுரு, இலத்தின், கிரேக்கம் ஆகிய மொழிகளில் வல்லவர்களாக இருந்ததால், மொழிபெயர்ப்பு வேலைகள் வேகமாக நகர்ந்தன. வெவ்வேறு கல்விமாண்களால் சமகாலத்தில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டதால், மொழிபெயர்ப்புகளுக்கிடையில் ஒவ்வாமை இருந்தேயாகும் என்பதை உணர்ந்த அவர்கள், 1610 ஆம் ஆண்டில் ஓரிடத்தில் கூடி ஒருசீர்மைப்படுத்தும் முயற்சியில் ஈடுபட்டார்கள். இந்த ஒருசீர்மையை எய்துவதற்கு ஓராண்டுக்காலம் தேவைப்பட்டது. 1611 ஆம் ஆண்டில் இந்த மொழிபெயர்ப்பு அச்சிடப்பட்டது.

Robert Barker என்ற அச்சீட்டாளர் இந்த அச்சீட்டுப் பணியை நிறைவேற்றி முடித்தார். இவருடைய தந்தையார் முதலாம் எலிசபேத் இராணியின் ஆட்சியில் அரண்மனை அச்சீட்டாளராக (Royal Printer) இருந்தவர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

மன்னனின் ஆணையின்படி மறுவில்லா அறிஞர்களால் திறம்பட மொழிபெயர்க்கப்பட்ட விவிலியம், அரண்மனை அச்சீட்டாளர்களால் அச்சிட்டு வெளியிடப்பட்டது என்பது, இந்த மொழிபெயர்ப்புக்கு அங்கீகாரத்தையும் அதிபுண்மைத் தன்மையையும் (Recognition and Authenticity) பெற்றுக் கொடுத்தது. இருக்குமிடத்தில் இருந்துகொண்டால் எல்லாம் சவுக்கியமே என்பது இங்கும் உண்மையாயிற்று.

நவக்கிரகங்கள் போல் பிளவுபட்டுப் பிரிந்து நின்று ஆளை ஆள் பார்க்க விரும்பாது நின்ற தேவாலயக் குருமாரை ஒன்று படுத்திச் சமயத்தை நின்று நிலைக்கச் செய்யவேண்டும் என்பதற்காக, யேம்ஸ் மன்னனால் மேற்கொள்ளப்பட்ட இந்த மொழிபெயர்ப்பு முயற்சி, சமய மொழிநடையிலும் சமய விடயங்களைச் சொல்லும் முறையிலும் இருந்திருக்கக் கூடிய ஒவ்வாமைகளை நீக்கி, ஒருசீர்மையை ஏற்படுத்திய அதே வேளையில், ஆங்கிலத்தின் வெவ்வேறு கிளைமொழிகளில் இருந்திருக்கக்கூடிய ஒவ்வாமையை அகற்றவும் வழிகோலியது. எட்டு ஆண்டுகள் அயராது உழைத்து உருவாக்கிய King James's Bible, ஆங்கில மொழியானது உலகில் தலைநிமிர்ந்து நிற்க உதவியது.

வளரும்...

மறைமலையடிகள்

இன்னும் இல்லனமே எத்தனையோ ஆயிரஞ் சொற்களை வடமொழி முதலான பிறமொழிகளினின்றுங் கொண்டு வந்து, அவற்றைத் தமிழிற் புகுத்தி, அதன் தூயதனிச் சொற்கள் ஒவ்வொன்றாக வழக்கு வீழ்ந்து போகுமாறு செய்வது தானா தமிழையும் பிறமொழிகளையுங் கற்றவர் அதற்குச் செய்யும் உதவி? தான் பிடித்ததை எப்படியாவது நிலைநாட்டிவிடவேண்டுமென்று முன்வந்து தமிழ் மொழியைத் தொலைக்க வழிதேடுவதுதானா தமிழ்கற்று அதனாற் பிழைப்பவர் அதற்குச் செய்யும் நன்மை? தமிழையும் பிறமொழியையுங் கற்ககற்கத் தமிழ்மொழிச் சொற்கள் இவை அயல்மொழிச் சொற்கள் இவையென்று நன்குணர்ந்து தமிழில் ஏனையவற்றைக் கலவாமற் பேசுதல் எழுதுதலும், தமிழில் முன்னமே வழக்குவீழ்ந்த சொற்களையுந் திரும்ப எடுத்து வழங்கவிடுதலும் அல்லவோ கற்றவர் அம்மொழியைப் பாதுகாத்து வளர்த்தற்குச்செய்யும் நன்முறையாகும்!

ஆங்கிலத்தில் வல்ல நல்லிசைப் புலவர்களான ஷேக்ஸ்பியர், மில்டன், ஷெல்லி? டெனிசன் முதலியோர் தம்மால் ஆனமட்டும் முயன்று அயல்மொழிச்சொற்கள் விரவாத தூய ஆங்கில நடையிற் பல்லாயிரம் இனிய பாக்கள் பாடியிருப்பதாக அவர்களை ஆங்கிய நன்மக்கள் எவ்வளவு புகழ்ந்து பேசுகின்றார்கள்! பிற்காலத்திருந்த டெனிசன் தமதுகாலத்தில் வழங்காது மறைந்த தூய ஆங்கிலச் சொற்களையும் மீண்டும். எடுத்து வழங்கி அவற்றை வழங்கவிட்டமைக்காக, அவர் கற்றறிவுடைய ஆங்கில் நன்மக்களால் எவ்வளவு பாராட்டப்படுகின்றார் ஜான்சன், கிப்பன் என்னும் உரைநூற் புலவர்கள் மற்றைத் துறைகளிற் சிறந்தவர்களாயிருந்தும், அவர்கள் இலத்தீன், கிரிக் முதலான அயல்மொழிச் சொற்களை மிகுதியாய் எடுத்துத், தம் உரை நூல்களில் எழுதியமைக்காக அவர்களை அந் நளமக்கள் இன்னுங் குறைத்துப் பேசுதல் ஆங்கிலநூலுரை வரலாறு கற்பார் எவரும் நன்கு உணர்வரன்றோ?

ஆங்கிலமொழியில் இலக்கண நூற் புலவராய் விளங்கிய மிக்கி-ளஜாள் என்னும் ஆசிரியர், "பழைய நாளில் ஆங்கிலமக்கள் நாகரிகம் அற்றவராய் இருந்தமையாலே

பலமொழிபேசும் பலவகைநாட்டாரும் அவர்மேற் படையெடுத்து வந்து அவர்தம் நாடு நகரங்களைக் கைப்பற்றிக் கொண்டு அவரொடு நெடுக்க கலந்து வந்தனர் எனவும், 'அதனாற் பழமொழிச் சொற்களும் வெற்றியானராய் நிலைபெற்ற அப்பலர் வாயிலாக நீக்கமுடியாதவாறு ஆங்கிலமொழியிற் கலந்து நிலைபெறலாயின எனவும் மொழிக்கலப்பின் வரலாற்றை எடுத்துக் காட்டியபின், "பதினெட்டாம் நூற்றாண்டில், இலத்தீன் மொழிச்சொற்களை மிக்க கலந்தெழுதும் நடை புது வழக்கமாய் வந்துவிட்டது. 'உரோம் அரசியலின் இறக்கிமுஞ் சிதைவும் என்ற நூலை எழுதியவரும், அதி நூற்றாண்டிற் சிறந்த ஆங்கிலச் சொற்பொருள் எழுதிய ஜான்சன் என்பவரும் இலத்தீன் மொழிச்சொற்களை நிரம்பவும் மிகுதியாய் எடுத்துக் கையாண்டனர், கிப்பன் நூற்றுக்கு முப்பது சொல் விழுக்காடும், ஜான்சன் இருபதெட்டு விழுக்காடுமாக அயன் மொழிச்சொற்களை விரவவிட்டனர். ஆனால், உள்ளூர் நிகழ்ச்சிகளைப் பற்றிக் கலப்பில்லாமல் எழுதிய புலவர்களிடத்தும் அவர்கள் இயற்றிய நூல்களிடத்தும் நாம் வரும்போது, இலத்தீன் மொழிச்சொற்கள் மிக மிகக் குறைவாக இருந்ததைக் காண்கின்றோம். ஜான் முனிவரது நூலின் மொழிப் பெயர்ப்பில், நூற்றுக்கு நான்கு இலத்தீன் சொற்களே காணப்படுகின்றன; அதில் இன்னும் பலவிடங்களில் இலத்தீன் மொழிச்சொற்கள் ஒன்று கூட இல்லாத பாக்கள் பலவற்றை திரைநிரையாய் எடுத்துக்காட்டலாம் என்று கூறிப் பின்னும் "பதினேழாம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் இச் சொற்களைத் தொகுதியாய்க் கொண்டு வந்து நுழைக்கும் நோக்கம். வலுப்பட்டது.

அங்கனமே அவை உரிய இடங்கள் முன்னமே நிரப்பப்பட்டதையுந், தாம் வேலை செய்தற்கு வாய்த்த பொழுதுகள் முன்னறிந்து நிறுத்தப்பட்டமையுங் கண்டவுடனே அவை வந்தபடியே திரும்பிவிடலாயின. அதுமுதல் அவை பின்னர்க் கேட்கப்படவே இல்லை.

வளரும்

திருவாசகமணி கே.எம்.பாலசுப்பிரமணியன்

SIR A. P. PATRO

M. Clemenceau once remarked " Poincare knows everything and understands nothing. Briand knows nothing but understands everything ". And whoever dares to bracket Sir Anepu Patro either with the one or the other should be a brave man indeed. He knows as a matter of fact every subject from hydro - electric schemes to the hygienic problems of the villages, from the aeronautic questions to the Imperial naval bases. He reads a lot, and I presume, he has read an infinite deal. In spite of his " Studies in Education and Sanitation ", in spite of his " Rural Economics " and in spite of his rare knowledge of British municipal institutions and the needs of the Indian agriculturists, Sir Patro does not impress us as an erudite scholar or an extraordinary genius.

He is not intellectually eminent; he is only politically prominent. At any rate, a place in the Justice Ministry was not and could not have been offered to him either for his knowledge or for his understanding. Next to the Rajah of Panagal and far and away from him Sir Patro was the tallest of Andhras and the loudest of loyalists and the second prize in the race was naturally awarded to him.

A tall and towering personality, yet Sir Patro's is neither magnetic nor magnificent. A strong and well-built, body that rises heads and shoulders above those of his neighbours characterises Mr. Patro and lends him a look of Roman austerity. The bold, round face with a pair of thick lips, a

broad and rising forehead, a pair of glowing eyes and a bald patch on his head, is still further adorned by a pair of moustaches that is full and awe- inspiring.

Sir Parasuram Patro is scrupulously dressed in a shining silk uniform, the sartorial perfection of which is certainly due to the waist- coat. While in the act of speaking, the over- zealous knight of Ganjam holds the fringes of his open coat with either of his hands and occasionally fumbles into the full pockets of his trousers and swings and revolves his trunk to the tune of his torrential flow. The veteran politician that he is, he wears a look of worn-out greatness and worked out importance.

Sir Patro is on the wrong side of sixty and he loses his temper at the slightest provocation. Nay, the neglected hero in him is nurturing a grievance against a number of his lesser partymen, and he explodes with a terrific thunder at their most in significant fault. He is too painfully conscious of his past glorious associations in the party in the Madras politics. Who else has had a more unique record of a place in two successive ministries ? Is he not, therefore, on this account at least on a par with the late Panagal? Yet the undiscerning and ungrateful members of his party are averse to crown him as their leader. They overlooked his past and brushed aside his present with an ominous indifference that has sent a steel into his soul.

To Continue...

அகநானூறு

மணிமிடைபவளம் 231

தலைமகட்குத் தோழி சொல்லியது .

பாலை

மதுரை ஈழத்துப் பூதந்தேவனார்

"செறுவோர் செம்மல் வாட்டலும், சேர்ந்தோர்க்கு
உறும் இடத்து உவக்கும் உதவி ஆண்மையும்,
இல் இருந்து அமைவோர்க்கு இல், என்று எண்ணி,
நல் இசை வலித்த நாணுடை மனத்தர்

கொடு விற் கானவர் கணை இடத் தொலைந்தோர்,
படு களத்து உயர்த்த மயிர்த் தலைப் பதுக்கைக்
கள்ளி அம் பறந்தலைக் களர்தொறும் குழீஇ,
உள்ளுநர்ப் பனிக்கும் ஊக்கு அருங் கடத்திடை
வெஞ் சுரம் இறந்தனர் ஆயினும், நெஞ்சு உருக

வருவர் வாழி, தோழி! பொருவர்
செல் சமம் கடந்த செல்லா நல் இசை,
விசம்பு இவர் வெண் குடை, பசும் பூட் பாண்டியன்
பாடு பெறு சிறப்பின் கூடல் அன்ன நின்
ஆடு வண்டு அரற்றும் முச்சித்
தோடு ஆர் கூந்தல் மரீஇயோரே.

AKANANOORU

Manimitai pavalam 231

maid friend assures her lady...

palai

Madurai Eezhattup-pootandevanar

Friend, quelling no foe, helping none
woe-beset, risking nothing
to amass wealth, how homesick
can turn honoured!

Lord is in a perilous wild;
where crooked hunters' bows kill.
Dead crania hairy lurk in rubble;
drunk chaos; none dare !

Victorious pasumpooN Pandya's
parasol celestial is exclusive
in musical Madurai; so are thy locks
buds-adorned bee buzzed,
lord is oft lulled in!

His heart'll recall, melt swing
soon to you. Why sad?

To Continue...

குழந்தை எழுத்தாளரும் முதன்மைக் கல்வி அலுவலராகப் பணியாற்றியவருமான ஆர். பி. சாரதி அவர்கள் குழந்தைக் கவிஞர் அழ.வள்ளியப்பா அவர்களைப் பற்றி 02-04-2002 அன்று எழுதிய கட்டுரை.

எதைத் தொடுவது? எதை விடுவது?

பாரபட்சமற்ற முறையில் தமிழ் இலக்கிய வரலாறு எழுதப்பட்டால் சிறுவர் இலக்கியத் துறை என்ற ஒரு துறையை நிலை நிறுத்தியவர் என்ற வகையில் வள்ளியப்பாவுக்கு நிலையான ஓர் இடம் உண்டு. அவரோடு என் தொடர்பு... காரைக் கண்ணால் மட்டுமே எப்போதாவது பார்க்கும் வாய்ப்புள்ள என்னைக் காரில் கல்லூரிக்கு அழைத்து வந்து விட்டவர் அவர். அது குழந்தைகள் நாடக விழாவிடக்கான ஏற்பாடுகள் சில செய்த போது கிடைத்த வாய்ப்பு. அவருடைய "பலிக்காத யுக்தி" என்ற சிறிய நாடகத்தை, ஒரு மணி நேர நாடகமாக்கி பாரதி கலைக்கழக பாலர் பகுதியின் சார்பில் அரங்கேற்றினோம். ஓரிரு ஒத்திகைகளுக்கு அவரே வந்து உற்சாகப்படுத்தியது, கவிஞரின் கடமை உணர்வை காட்டியது. தியாகராய நகர், வைத்தியராமய்யர் தெருவில் உள்ள அவர் வீட்டில் கூட நாடக விழா நடத்தினோம். அவர் தேனாம்பேட்டை எல்டாம்ஸ் சாலையில் இந்தியன் வங்கிக் கிளையில் பணியாற்றிய போது, "பாட்டிலே காந்தி கதை"யைப் படைத்துக் கொண்டிருந்தார். அதை முழுவதுமாகப் படித்துக் காட்டினார். அப்போது எனக்குப் பெருமை பிடிபடவில்லை. இப்போது அவர் எளிமை புரிகிறது. திருமணமாகி 11 ஆண்டுகளுக்குப் பின் பிறந்த முதல் குழந்தை, பா. ராகவன். அவன் முதல் ஆண்டு நிறைவு விழாவுக்கு, அவர் தலைமையில் ஒரு சிறுவர் பாடல் கவியரங்கம். அவர் வாழ்த்து இன்று பலித்து விட்டது. கோகுலத்துப் பிருந்தாவனத்தில் அவன் பாடல்கள் ஒன்றிரண்டு வெளியாயின. கோகுலம் மாத இதழ்

தலையங்கத்தில் அவர் பெயர் குறிப்பிட்ட பா. ராகவனும் ஆண்டாள் பிரியதர்சினியும் இன்று எழுத்துலகில் புகழ்பெறுவது குழந்தைக் கவிஞருடைய தீர்க்கதரிசனத்தின் வெளிப்பாடு. நான் செங்கற்பட்டு மாவட்ட உயர்நிலைப் பள்ளியில் பணியாற்றிய காலத்தில், குழந்தைக் கவிஞர் பல பள்ளி விழாக்களில் பங்கு பெற்றிருக்கிறார். சோமங்கலம் பள்ளியில், ஒரு விழாவில் அவர் ஆலோசனைப்படி சிறுவர் புத்தகக் கண்காட்சி அமைத்தது அவருக்கு மன நிறைவு! கேளம்பாக்கம் அரசுயர் பள்ளி வெள்ளி விழாவில் மட்டுமல்ல— ஓரளவு உடல் நலமற்றிருந்த போதும் நான் கடைசியாகத் தலைமை ஆசிரியராகப் பணியாற்றிய செந்நீர் குப்பம் பள்ளி ஆண்டு விழாவுக்கும் தலைமை ஏற்றார். அது அவர் அன்பின் வெளிப்பாடு. அவர் மணிவிழா முடிந்து, சென்னையில் அவரை எழுத்தாளர் விழாவில் விழுந்து வணங்கியபோது அவர் சற்று திடுக்கிட்டார். 'மணிவிழாக் கண்டவரை முதலில் காணும் போது அப்படி வணங்குவது மரபு' என்று தெரிவித்தேன். அவர் நெகிழ்ந்து போய்விட்டார். குழந்தை எழுத்தாளர் சங்கச் சிறுவர் இலக்கியப் போட்டியில் வெள்ளிப் பதக்கம் பெற்ற அறிவியல் கட்டுரைத் தொகுப்பை, "விஞ்ஞான விளையாட்டு" என்று கோகுலத்தில் தொடர்ந்து வெளியிட்டு வந்தார். அப்போது ஏதாவது சந்தேகம் ஏற்பட்டால், உடனே எனக்கு எழுதி விளக்கம் பெறுவார். அது அவர் பத்திரிக்கை ஆசிரியர் என்ற பொறுப்புணர்வைக் காட்டுவது. அவர் மனம் திறந்து பல விஷயங்களைப் பகிர்ந்து கொள்ளும் போது குழந்தைக் கவிஞரல்லர். நிஜக்குழந்தை! பாரதி கலைக்கழகம் சார்பில் நான் அமைக்கும் நவம்பர் கவியரங்கம், குழந்தைக் கவிஞர் நினைவரங்கமாக அமைப்பது தான் அவருக்கு என் அஞ்சலி! இன்னும் எத்தனையோ நினைவலைகள்! எதைத் தொடுவது? எதை விடுவது?

செவ்விசை மாமணி திருமதி சீதை மெய்கண்டான்

ஒன்பதாம் திருமுறை -4

பன்னிரு திருமுறையில் ஒன்பதிமர் பாடிய பதிகங்களை தொகுத்து ஒன்பதாம் திருமுறையாக அழைக்கப்படுகிறது. பூந்துருத்தி காட நம்பி அவர்களின் திருவாரூரின் பதிகங்கள் இரண்டு பாடல்களும் சிதம்பர தில்லையினில் பாடிய பாடல்களும் இணைக்கப்பட்டு நான்காம் நான்காவது பகுதியாக திகழ்கிறது. திருப்பூந்திருத்தியில் தான் ஞானசம்பந்தர் சென்ற சிலையை தாங்கிக் கொண்டிருந்த திருநாவுக்கரசரை அப்பர் எங்குள்ளார் அணிய நாவரசர் இங்குள்ளேன் என விடையளிக்க பிள்ளையார் சிகை நின்று கீழே இறங்கி நாவரசரின் நற்றானை வணங்கி இருவரும் திருப்பூந்திருத்தி கோயில் சென்று இனிய தமிழ் பாடல்கள் பாடினர். திருப்பூந்துருத்தி என்ற ஊரில் அப்பர் என்ற பெயர் பெற்றதை இன்றளவும் சம்பந்தர் மேடு என்ற பகுதி உள்ளது. அப்பரால் தொடங்கும் பெற்ற மடம் ஒன்றும் உள்ளது. காவிரி ஆற்றுக்கும் குடமுருட்டி ஆற்றுக்கும் இடையே உள்ள கரையில் துருத்தி அமைந்து இருப்பதால் இப்பெயர் பெற்றது. இறைவன் பவனேன்பராகவும் இறைவி சுந்தர நாயகி ஆகும் உள்ள இத்தளத்தில் நாவுக்கரசர் உளமாற பாடியதால் ஞானசம்பந்தர் தன் கால் படக்கூடாது என வெளியே நின்று இறைவனை வழிபட்டதாக கூறுவர். இந்த ஊரின் பெயரைக் கொண்ட பூந்துருத்தி நம்பி காடநம்பியைப் பற்றிய பிற செய்திகள் பெறப்படவில்லை. காவிரி தென்கரையில் தஞ்சாவூர் திருக்காட்டுப்பள்ளியில் கண்டியூர் பாதையில் ஆலம்பாடி அடுத்த மூன்று கிலோமீட்டரில் அற்புதத் தலமாக உள்ளது. ஆலயத்தில் வடகைலாசம் தென்கைலாசம் என்ற சன்னதிகள் உள்ளன. தஞ்சாவூர் திருவையாறு பாதையில் 10 கிலோமீட்டர் திருப்பூந்துருத்தி 3 கிலோமீட்டர் திருக்கண்டியூர், திரு ஆலப்பொழில், திருக்காட்டுப்பள்ளி என 4 திருத்தலங்கள் ஒரே பாதையில் உள்ளன. ஐயடிகள் காடவர்க்கோன் எனப்படும் நாயன்மார் பதினோராம் திருமுறையில் குறிப்பிட்டுள்ளார். பல்லவருக்கு காடவர் என்றொரு பெயர் இருந்ததை நம்பியாண்டர் நம்பி குறித்துள்ளார். பிற்காலம் பல்லவர்கள் தம்மை காடவர் என கூறிக் கொண்டதாக தெரிகிறது. இரணியவர்மன் என்ற பல்லவ வேந்தனை காட வேசக்குல இரணியவன்ம மகராசர் என சிறப்பித்துள்ளார். பல்லவர்களை காடுவெட்டிகள் என்றும் நிருபந்துகளின் மனைவியை காடவர் மகாதேவியார் என கல்வெட்டு குறிப்பிடுகள் குறிக்கின்றன. அதுவும் சிரமுண்டா கல்வெட்டு ஒன்று சிம்ம விஷ்ணுவின் சகோதரரான பீமவர்மன் வழி வந்தோரே காடவர் என குறிப்பது இங்கு ஆராய தக்கது. அன்புடன் தனக்கும் பிறக்கும் மகவை நம்பி என அழைக்கப்படுபது பதிகத்தில் இருந்ததால் இருவரும் காடவர் நம்பி என்ற பெயர் பெற்றனர். பூந்துருத்தி

நம்பிக்காடம்பி அவர்கள் திருவாரூர் அழகேன்பஞ்சம பன்னில் பாடி இருப்பதை பார்ப்பவர்கள் மனதை பரவசப்படுத்திவிடும். கைக்கு வான் முத்து சரிவினை வைப்பது. கழுத்தின் ஓர் தனி வடம் கட்டி முக்கனி நாயகராய் பவனி போந்து இங்கண் முறிவதேன் முறிவினை அளவும் தக்கசீ கங்கை அணையென்று என்னோ தம்மோரு பாடுலகதன் மேல் மிக்கசீர் ஆர் ஆதியாய் வீதி வடங்கராய் நடம் குலாவினரோ இறைவனின் முக்கண்ணாய் விளங்கும் முழு முதல்வன் அவன் கைக்கு வான்முகத்தின் சரிவலைப்பது என அவிக்கையில் வானத்தில் உள்ள விண்மீன்களை ஒன்றாக சேர்த்து கட்டி வளையலாக மாட்டி அழகு பார்க்கலாம் என ஒரு தாய் மகனை அழகு பார்க்கும் தாய் மனத்தோடு தமிழ் பாடலை எழுதியுள்ளார். அதை விண்மீன்களே கழுத்திலும் வடமாய் கட்டிவிடலாம் நிலவு தலையில் இருப்பதால் மனைவியுடன் வலம் வரும் போது பார்த்து வாழ்த்து பெறுவதற்கு தருவதற்கும் சுந்தரம் மூர்த்தியாய் இருப்பார் அல்லவா என கூறுகிறார் என்றும் இளமையாய் வற்றாத நதியாய் சீரான அளவில் அமைதியாக ஆழமாய் உலகிற்கு வளம் வரும் வனப்புமிகு வேகத்தில் தலையில் தன்னடக்கமாய் இருக்க வைக்கும் முக்கண்ணன் உமையானை தன் உருப்பாகமாய் கொண்டு உலா வருகிறான். உலகம் தன்னில் காலூர்ந்றி உலக இயக்கத்தின் சீர்படுத்தும் சீரிமை சிவன் அவன் திருவாரூர் ஊர் வீதியில் வீதி வடங்கனாய் வருபவன் திருவரங்கத்தில் நடம் புரியும் நாயகன். அவனைப் போற்றுவோம். அடிமுடி காண இயலாத அழகன் இவன் கைலாய மலை விண்ணைத் தொட்டு விழாத வகையில் விண்மீன்கள் கழுத்தில் வடமாய் வளைந்து நெளிந்து மாலையாய் சுழன்று இருப்பதையும் நடனம் ஆடுகையில் அனைவரையும் சுற்றி அலங்கரித்து நிற்பதாகவும் கற்பனை செய்கிறார். வானில் மிதக்கும் மதி இறைவன் சடையில் தரித்திருப்பதை உணர்ந்தவர், மலை உச்சியில் பனிக்கட்டிகளின் உரை கட்டிகள் கங்கை சிலையை சீராக வைப்பதாக கொண்டு அதனால் உலக நீர் வளம் பெற்று நிலையாக இருக்க இறையருல் என்றும் துணை வேண்டும். அதன் வீழ்ச்சியின் வேகம் தணிக்க சிவனின் சித்தம் அலங்கார சுடரில் அமைதி பெற்று இயங்கட்டும் என்கிறார்.

வளரும். . . .

பெரும் பேராசிரியர் செ.இரா.செல்வகுமார்
கனடா

இப்பொழுது 50% அப்படி உள்ளது. நிலைமை மாறும் என்னும் நம்பிக்கை எனக்குண்டு. ஒரு 5-10% பேர் அப்படி இருக்கலாம். ஆனால் ஏறத்தாழ 50% அப்படி இருப்பது கவலைக்கிடமானதே. ஆனாலும் மீண்டும் 70-90% பேர் நல்ல தமிழறிவு பெற்றவர்களாக ஆவார்கள் என்று நம்புகின்றேன். ஆங்கிலத்தை நன்கு அறிந்தும் தாய்மொழித் தமிழில் நல்ல அறிவும் கொண்டு இலங்குவது கட்டாயம் இயலும். இந்தப் பாடும் அடிமை மோகம், தீய பரப்புரைகள் போலிப் பகட்டுகள் அகலும் என்று நம்புகின்றேன். உன் மொழியில் சொல்ல வேண்டுமென்றால் It will not be a 'dream', it would be a reality sooner or later. அது மட்டுமில்லைங்க. அனைத்து அறிவுச்செய்திகளையும் தங்கள் தாய்மொழியிலேயே பெற்றுக்கொள்ளும் தொழில் நுட்ப வசதி, அதுவும் ஏறத்தாழ உடனுக்குடன் பெறும் நுட்பமும் வந்துகொண்டிருக்கின்றது. வருங்காலம் தாய்மொழிகளின் காலம். தொழினுட்பக் காலம். போலித்தன்மையையும் மோகத்தையும் வளர்த்து கல்விக்கொள்ளை அடிப்பவர்களும் அறியாமையை உரமூட்டி வளர்ப்பவர்களும் விரைவில் தணிவார்கள். ஆனால் இது எளிதாக நடக்கும் என்று சொல்லவில்லை. மைக்குரோசாட்டின் செயல் தலைவர் சத்தியா நாதெஸ்ல அவர்கள் அண்மையில் எப்படி தெலுங்கு நாட்டில் சிற்றூரில் உள்ள ஒருவர் Chat GPT வழி தன் தாய்மொழியில் அரசின் நுணுக்கமான செய்திகளைப் பெற்றுக்கொண்டான் என்று விளக்கியுள்ளார். உலகத்தில் இரண்டுதானாம்!!

ஒன்று கதிரவன்.

இன்னொன்று தமிழ்!!

தன்னேர் இல்லாத தமிழ்!!

ஒங்கல் இடைவந்து உயர்ந்தோர் தொழவிளங்கி
ஏங்கொலிநீர் ஞாலத்து இருளகற்றும் - ஆங்கவற்றுள்
மின்னேர் தனியாழி வெங்கதிர் ஒன்று - ஏனையது
தன்னேர் இலாத தமிழ்.

(தண்டியலங்கார உரை மேற்கோள்)

முதறிஞர் வ.சுப. மாணிக்கம்

தலைவர் இராதாகிருட்டிணனார் 26.6.65இல் ஐக்கிய நாட்டவைபற்றி வானொலியில் ஓர் உரையாற்றினார். இவ்வுரையும் முன்போல் எல்லா மொழிகளிலும் வானொலியில் மொழிபெயர்த்து ஒலிக்கப்பட்டது. அரசும் ஆளுங்கட்சியும் பன்மொழிச் சிந்தனை உடையன என்பதற்கு மேலே காட்டியவை நற்சான்றுகள். ஒற்றை மொழியாட்சியும் இரட்டை மொழியாட்சியும் பன் மொழியாட்சிக்கு இடங்கொடுக்கின்றன. தலைவர்களே!

என் கடிதங்களைப் படித்த பெருமக்களே! எல்லார்க்கும் வணக்கம். நாடு வாழ்க இன்னும் பல கடிதங்கள் எழுதலாம். அவையெல்லாம் விளக்கமே. நான் காட்ட நினைத்த மொழிக்கொள்கை இதுவரை வரைந்த கடிதங்களில் தெளிவு. ஆங்கிலம் நாடெங்கணும் கல்வியில் வல்லிடம் பெறுமாதலின், ஆங்கிலக் கொள்கையாளர்கள் மனம்விட்டுப் பன்மொழிக் கொள்கைக்கு இசைவார்கள் ஆகுக. இந்தி போல் ஏனை நம்மொழிகளும் சமமான ஆற்றலோடு வளரவேண்டும் ஆதலானும், நாட்டுப்பற்று எல்லா மக்களுக்கும் இயல்பாக நிலையாக ஊறவேண்டும் ஆதலானும், இந்தி ஒன்றே வேண்டும் கொள்கையாளர் மனம்விட்டுப் பன்மொழிக் கொள்கைக்கு இசைவார்கள் ஆகுக.

நாடு வாழவும் நாம் வாழவும் நம்மால் வாழ வேண்டியவை வாழவும் பன்மொழிப் பொதுக் கொள்கையே நேரான முறையான நிலையான குடியரசு வழி. எல்லோரும் இக்கொள்கையை உடன்பட்டு மொழிச்சிக்கலை முட்டறும்பார்கள் ஆகுக.

நாட்டன்பர்களே, மக்களின் உரிமைகள் கட்சிப் போராட்டத்துக்கோ, தேர்தல் மேடைக்கோ உரியவையல்ல. மொழி என்பது பிறப்புரிமை. பெரும்பான்மை சிறுபான்மை என வாக்கெடுப்புப் பார்த்துத் தீர்க்கக் கூடியதன்று. தீர்க்க நினைத்தால் தீர்ந்துவிடுவதும் அன்று. உரிமைகளைத் தேர்தற் பொருளாக்குவது நாட்டினைச் சூதிற் பணயம் வைத்த தருமன் செயலாகிவிடும். இத்தகைய செயலை நாட்டுக் கவிஞர் நம் பாரதியார் உடன்படவில்லை. தேயத்தை வைக்கத் தருமனுக்கு என்ன உரிமையுண்டு என்று இகழ்கின்றார்.

இதனைச் சிந்திக்கவேண்டும். பிறப்புரிமைகளைக் காத்துக்கொடுப்பது கட்சிகளின் கடன். இன்று மொழியைத் தேர்தலுக்கு முன்வைத்தால், வரும் தேர்தல்களில் என்னென்ன வாக்கெடுப்புப் பொருளாகுமோ? யார் கண்டார்? சாதியை முன்வைப்பர், சமயத்தை முன்வைப்பர், ஒழுக்கத்தைக்கூட முன்வைப்பர். விடுதலைப் போராட்டக் காலத்து மாணவர்களை ஈடுபடுத்திய பயனை இன்றும் நாம் அனுபவிக்கின்றோமே.

ஆதலின் வழிவழிப் பிழையைச் செய்துவிடலாகாது. செய்துவிடின் நம் குடியரசு பெருங் குழப்பமாகிப்போகும். மொழிச் சிக்கலை இன்று தீர்க்க முடிந்தாலும் முடியாவிட்டாலும் இன்னும் பொறுப்போம். பொறுத்து முயல்வோம். வெற்றி காண்போம். எவ்வாறாயினும் மொழி யுரிமையை வாக்கெடுப்புப்பொருள் ஆக்காதீர்கள் என்று எல்லாரையும் வேண்டுகின்றேன். நாட்டின் வழி வழிக் கேட்டுக்கு விதையிடாதீர்கள் என்று தலைவர்களையும் வேண்டுகின்றேன்.

பாரத நன் மக்கள்! நாட்டுப்பற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு யான்வரைந்த மொழிக்கொள்கை உங்கட்கெல்லாம் உடன்பாடு ஆகும் என நம்புகின்றேன். உடன்படிசன் உடனே செய்ய வேண்டியது ஒன்றே ஒன்று: எட்டாவது அட்டவணையிற் கண்ட நம் மொழிகள் அனைத்தும் பாரதப் பொது மொழிகளாம் எனச் சட்டம் செய்தல். இதற்கு மாறான சட்டங்களை அகற்றிவிடல்.

என்கடன் இந்தியப் பணிசெய்து கிடப்பதே.

உண்மை
இந்தியத்தமிழன்,

வாழிய பாரதம் வாழிய பல்படை வாழிய பன்மொழி
வாழிய பல்வினை ஆழிக் குமரியும்

அண்ணல் இமயமும் ஊழி ஊழி ஒன்றி வாழிய !

வளரும்...

அன்பின் வழியது உயிர்நிலை அஃதிலார்க்கு
என்புதோல் போர்த்த உடம்பு

இது உலகளாவிய அன்பினை உணர்த்தும்
திருவள்ளுவரின் வாக்கு. அன்பின் வழியில்தான் உலக
உயிர்கள் நிலைத்திருக்கும்; அன்பிலார்க்கு எலும்பின்மேல்
தோல் போர்த்தப்பட்ட உடம்பு மட்டுமே எனும்
வள்ளுவநெறி உலகோர் நெஞ்சில் ஊன்றட்டும்.

அகவல்

இயங்கும் மகிழ்வில் இயற்றினேன் பலவும்
தயங்கா தெனக்குத் தந்தனள் பெருமை!

பெரும்புகழ் கண்ட பெருமிதப் புலவர்
பெருங்கவு சிகனார் பிழையறத் தந்த
மலைபடு கடாமெனும் மாட்சிப் படைப்பில்
மலைவழி யாவும் மலைத்திடச் செய்யும்
கடுமரம் அடர்ந்த கற்பாறை நிலத்தே
நெடுகச் செறிந்து நெருக்கிட ஆங்கே
செல்லும் வழிகள் செங்குத் தாமே!

வில்லொடு கானவர் விளங்கு பாலையில்
கூத்தர் விறலியர் கூடிச் செல்வர்
யாத்த பாடலில் இசையும் சேர்த்துப்
பாடியும் ஆடியும் பாணர் அவரை
நாடியே மன்னன் நன்னனைக் காண
ஆற்றுப் படுத்துவர் அவன்தரும் ஈகையைப்
போற்றி யுரைத்தே புகழும் பாடுவர்!
நாட்டின் விளைச்சல் நலமுறு வளங்கள்
கூட்டிப் பாடி கூத்தரை ஊக்கித்
தொடர்ந்த வறுமை துடைக்க
இடர்கள் கடந்தே ஏகிடச் சொல்வதே!

39

வெண்பா

சொல்வேன் அவள்புகழ் சூடுவேன் பாமாலை
வெல்வேன் அவளருள் வேண்டியே –செல்வ
இலக்கியம் யானும் இயற்றவே சோர்வை
விலக்கினேன் பெற்றேன் வீறு.

கலித்துறை

வீறு பெறவும் வெறுமை அறவும்
வினைபுரிந்தே
பேறு பெறவும் பெருமை யறவும்
பிறழ்வதின்றி
ஏறு முகமாய் எனையே உயர்த்தி
எழிலுறநல்
ஆறு தனிலே அறிவால் நிலைக்க
அருளினளே !

விருத்தம்

அருளால் சிறந்தே அகழும் செழிக்க
அறமும் விளைத்தாள் அன்னையவள்
பொருளால் நிறைத்தே பொறுமை வளர்த்தே
புகழும் கொடுத்தாள் புன்னகையால்
இருளால் அடைந்த இடர்கள் களைந்தே
இனிமை பொழிந்தாள் என்மனத்தின்
சுருளால் அடைந்த சுணக்கம் விலக்கி
கூடரும் நிறைக்கச் சொன்னவளே !

புலவர் தி.வே. விஜயலட்சுமி, எம்.ஏ., எம்.ஃபில்.,

23

திருவள்ளுவர் கண்ட அரசியலறம்

பாலிற் சிறந்த முப்பாலாய், சிந்தைக்கினிய, செவிக்கினிய, வாய்க்கினிய வந்த மாமருந்தாய், நின்று அலர்ந்து தேன்பிலிற்றுமீ நீர்மையதாய் இலங்கும் நூல் திருக்குறள் ஒன்றே என்பர் ஆன்றோர். மிகச்சுருங்கிய அளவில் அமைந்து, காலம், இடம், இனம் என்ற வேறுபாட்டுக்கு அப்பாற்பட்ட அடிப்படையான உண்மைகளைச் சொல்வதால் பயன் நிறைந்த காட்சியளிக்கிறது. மனித சாதிக்கு இன்றியமையாத வாழ்விலக்கணத்தைச் சொல்வதால் நீதிநூலாக, சுவைபடச் சொல்வதால் கவிநய நூலாக, தனிமனிதனுக்கும், சமுதாயத்திற்கும் வேண்டிய அறங்களைப் புகட்டுவதால் அறநூலாக, ஆட்சியாளனுக்கு வேண்டிய நெறிமுறைகளைச் சொல்வதால் ஆட்சிநெறி நூலாக அமைந்தொளிக்கிறது. ஒரு மருத்துவராய், சட்டவல்லுநராய், அறிவியல் நெறியாளராய், நாடாள்வான் நன்னெறியமைப்பாளராய் கடிதோச்சி, மெல்ல எறிந்து அறிவுறுத்துகிறார் வள்ளுவப் பெருமான். இக்கட்டுரையிற் ஆட்சி நெறிமுறைகளை வள்ளுவம் விளக்கும் முறையை ஆய்வோம்.

முடியாட்சி-குடியாட்சி

திருவள்ளுவர் திருக்குறளை யாத்த காலம் முடியாட்சிக் காலம். தன்னேரில்லாத் தலைவன் படிப்படியே மன்னரான காலம். திருவள்ளுவர் கூறும் மன்னனின் இயல்புகள் குடியாட்சித் தலைவனுக்கும் மிகப் பொருந்துகின்றன.

"குடிதழீஇக் கோலோச்சும் மாநில மன்னன்

அடிதழீஇ நிற்கும் உலகு" (குறள் 544)

மன்னன் குடிமக்களைத் தழுவி, அவர்களின் கருத்திற்கு இசைய ஆட்சிபுரியும் குடியாட்சித் தலைவனாகவே அன்றும் விளங்குதல் காண்கிறோம். இன்று "எல்லோரும் இந்நாட்டுமன்னர்" எனக் குடியரசு போற்றும் காலத்தில் வாழ்கிறோம். இவ்விரு அரசியல் முறைகளுக்கும் இடையில் பல நூற்றாண்டுகள் கழிந்துள்ளன. மக்கள் தங்கள் சமுதாய வாழ்க்கையைக் காலத்திற்குக் காலம் மாற்றி அமைத்து வந்துள்ளனர் என்பதை வரலாறு விளக்குகிறது. குடியாட்சி முறை நாட்டிற்கு நாடு

மாறுபடுகிறது. அரசியல் தன்மை இவ்வாறிருக்க திருவள்ளுவர் வகுத்த அரசியல் முறை எக்காலத்திற்கும் ஏற்றது என்பது பொருட்பாலில் உள்ள 25 அதிகாரங்களை (அரசியல்) ஊன்றிப் படித்தால் தெள்ளிதிற்புலனாகும். காலத்தாற் மாறுபடாத அடிப்படைத் தத்துவங்களை அமைத்தே திருவள்ளுவர் தமது நூலை இயற்றியுள்ளார். எனவே, அவை மாறாப் பயனுடையன. 250 குறட்பாக்களையும், நன்முத்துகளெனக் கொள்ளலாம். நன்முத்துகள் சிந்தும் ஒளியை எடுத்துக்காட்டுவோம்.

நாடாள்வான் மக்கட்கு இறை

ஒருநாடு சிறந்து விளங்க வேண்டுமானால், நாடாளும் தலைவனுக்கு, நல்லரசு, கல்வி, பெரியாரைத் துணைக் கொள்ளுதல், சிற்றினம் சேராமை ஆகியவையெல்லாம் இன்றியமையாதன. அதனால் திருக்குறளில் பொருட்பால் அதிகாரங்களுடன் தொடங்குகிறது. இறைமாட்சி நாட்டையாளும் தலைவனின் மாண்புகளைக் குறிப்பதாகும்.

திருவள்ளுவர் கூறும் அரசுமுறை அறத்தின்மீது அமைக்கப்பட்டது. நாடாளுவான் குடியரசுத் தலைவராக, முதல் அமைச்சராக நாட்டின் அதிபதியாக இருந்தாலும், அவன் ஆட்சி மக்களுக்கு நன்மையைத் தரக்கூடியதாக இருக்க வேண்டுமானால் அவன் மக்கள் வாழ்த்தையும், அன்பையும் பெற்றவனாய் இருக்க வேண்டும்.

"முறைசெய்து காப்பாற்றும் மன்னவன் மக்கட்கு

இறையென்று வைக்கப் படும்" (குறள் 388)

முறைதவறாமல் நீதிகளைச் செய்து பாதுகாக்கும் தலைவன் பண்புகளைக் கூறும் வள்ளுவப்பெருமான், ஆட்சியாளனை இறைவனாகக் கருதி வணங்க வேண்டும் என்கிறார். நடுநிலை பிறழாது, இருவகை வழக்கும் ஒப்பநாடி நீதிவழங்குதல் வேண்டும். எல்லா உயிர்களிலும் உறைந்து இருப்பதால் கடவுள் இறை எனப்பட்டார். உலகியலில் எல்லா மக்களாலும் போற்றப்படுவதால் அரசன் இறை எனப்பட்டார் என்பதை உய்த்துணர வேண்டும்.

வளரும்

STUDIES IN CERTAIN ASPECTS OF KWASHIORKOR AND MARASMUS -1968

17

மருத்துவமாமணி தாரா நடராசன்

77

58 % of cases in Marasmus group show an elevation of Beta globulins The follow up was done in nine cases of Kwashiorkor and the serum electrolytes estimations are given in Table No.26 .The mean and standard deviation are also given in that table.

Clinically seven out of the nine cases showed improvement , one case died and another case did not show much improvement since the mother was not following the dietetic therapy.

8 out of the 9 cases showed an improvement in the serum sodium level even though statically there was no significant change seen .In one case the serum sodium level went down and showed acidosis .the diarrhoea was not improved and the general condition took a long time to improve.

3 out of 9 cases , showed a decrease in the serum potassium in the follow up study but only one showed severe hypokalaemia and the other two were within normal range .This case was admitted with severe dehydration and improved very slowly.

4 cases showed an increased acidosis with therapy and once case improved , but still was acidotic .4 cases showed an improvement in the bicarbonate level .All these cas-

es were admitted with chronic history of diarrhoea and in a severe malnourished state.

3 cases showed a higher value of NPN in the follow up . The total serum protein value increased in all the cases , but did not reach the normal value.

The fractions of protein , albumin , alpha 1, alpha 2, beta and Gama globulins did not show much significant difference .

In a statically analysis of all these values there was no significant change in the follow up biochemical studies.

similar results were reported by Dr.Achar and Dr.Khandige even after 30 days follow up .so it is important to do a long , regular follow up of these cases to find any significant improvement statically.

CONCLUSIONS :

1. 88 % OF CASES OF Kwashiorkor are seen between the age group of 1 to 3 years. 50 % of cases of marasmus are below one year of age.
2. All the cases of Kwashiorkor have moderate to severe oedema and diarrhoea as constant features.

To continue . . .

Kamban has changed those things only to make Rama as a mighty hero and a worshipful God .the birth of Rama according to Valmiki is as follows :

"After the yagas were over , Kausalya in her Twelfth month of pregnancy gave birth to Rama , incarnated as one half of Lord Vishnu .Then kaikeyi delivered Bharata , one who has admired for his justness and best qualities .He was born as one - fourth part of incarnation of Lord Vishnu.

kamban has made a change in the way in which Lord Vishnu had his Avatar , and according to him the incarnation of Lord Vishnu is in complete form. Bharathan and other brothers do not form any part of Lord Vishnu in this earth .They were only the human forms of the divine Chakra , Chanku and Adisesha.

This change in the birth of Bharatan , not forming any part of the incarnation of Lord Vishnu gives his brother to have the full incarnation of Avatar thereby making his divinity far away from the reach of human beings in their hearts , words and deeds .By this completeness of the incarnation , Rama, the hero shines in the epic as one without any blot in following the path of Human Dharma .The truth that Bharata is not a part of the incarnation has been revealed at many places .The prayer songs or " Kappu Cheyyutkal " of the Ayodhya kanda and the Sundara kanda confirm this view.

Though they were not described as the part - incarnations of Vishnu , the four brothers never failed to exhibit their love and affection to one an-

other whenever occasions occurred .All of them were born as human beings ,but Poet Tulasidas paints a somewhat different picture of the birth of Rama giving a supernatural colour to the occasion .

The character and the part played by Bharathan slowly develops as in other variations of Ramayana .Bharathan as all other sons of Dasarata was duly taught to read and recite by Vashista and as on auspicious day they had their " Upanayana " .

The four brothers were born within a few hours of one another and there was not therefore any occasion for making differences between them on account of age .valmiki says that they were all alike and that Rama had a different complexion from the rest .But from the beginning the superiority of Rama is placed beyond all doubts .They grew up and learnt many arts .They were very skillful in using war - weapons and each excelled the other in learning .Rama was also accompanied by Lakshmana while Bharata was followed by Satruguna at all times .Throughout the story , both the master poets of this Indian Sub-continent never split up their accompaniment .

Valmiki says that Dasarata looked upon his sons as four arms sprung from his body .in his loving heart each of them found an equal place .so also , the Tamil poet brings out the filial affection in many places in the first book of the story .

To Continue...

அன்னைத் தமிழை காத்திட தங்களது தேக்கு மர உடலையும், விலை மதிப்பில்லா உயிரையும் பணயமாக வைத்த மொழிப்போர் தியாகிகளுக்கு வணக்கம் செய்கின்ற நாளான 25 .01 .2023 அன்று 164 –ஆவது உலகத்தமிழ் மின்னிதழ் பூத்திருப்பது நம்மை சிலிர்த்துச் செய்கிறது.

தமிழ் காத்த அந்த தியாகிகளுக்கு உலகத் தமிழ் மின்னிதழ் மூலம் நமது வீர வணக்கங்களையும் செய்திடுவோம்.

இந்த வார இதழில் தொடர்ந்து தமிழ் வளர்ச்சி பணிகளை தொய்வில்லாமல் செய்தி வரும் உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனத்தின் பல்வேறு பணிகள் பற்றி ஆசிரியர் எழுதியிருக்கிறார். அத்தனையும் நாம் படித்து மகிழ்ச்சி அடைகிறோம்.

உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனத்தில் தொடர்ந்து நடைபெற்று வரும் தமிழாய்வு பணிகள் குறித்து, ஆய்வுரைகள் குறித்து, அதற்கு அரசின் நிதி உதவி போன்ற விபரங்களோடு ஆசிரியர் தந்திருக்கிறார். இது இன்னும் பிரமிப்பாக இருக்கிறது.

உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனத்தின் பணிகளில் தற்பொழுது நடைபெற்று வரும் பெருந்திட்டப் பணிகளில் ஒரு மிகப்பெரிய பட்டியலையே ஆசிரியர் தந்திருக்கிறார்.

"பாரெங்கும் பாரதி" என்று மகாகவி பாரதிக்கு அவருடைய நினைவு நாளில் கடந்த ஆண்டில் 14 –சிறப்பான திட்டங்களை மாண்புமிகு முதலமைச்சர் திரு. மு. க. ஸ்டாலின் அவர்கள் தந்தார்கள்.

அந்த 14– திட்டங்களும் முறையாக

செயல்படுத்தப்பட்டு வருவதை நாம் அறிவோம். அதனுடைய தொடர்ச்சியாகத்தான் உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனத்தின் பெருந்திட்ட பணிகளில் பாரதியின் சிறந்த 100 பாடல்களுக்கு தலைசிறந்த ஓவியர்களின் ஓவியங்களோடு புதுமையான நூலை வெளியிடுதல், மகாகவி பாரதியின் ஆய்வு நூல்களை ஆங்கிலத்தில் மொழி பெயர்த்து வெளியிடுதல் உட்பட எண்ணற்ற பணிகளை மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களின் வழிகாட்டுதலில் நடைபெற்று வருவதை நாம் இந்த இதழில் படிக்க படிக்க மகிழ்ச்சி ஊற்று பெருக்கெடுத்து ஓடுகிறது.

அதுபோலவே பிற நாட்டு இலக்கியங்களை தமிழ் மொழியில் வெளியிடுவது போன்ற பணிகளும் நடந்து வருவது நம்மை பெருமகிழ்ச்சியில் ஆழ்த்துகிறது,

வெளிநாட்டு இலக்கியங்கள் நம் மொழியிலும் நம் நாட்டு இலக்கியங்கள் வேறு நாடுகளின் மொழிகளிலும் எடுத்துச் செல்லப்பட வேண்டும் என்கின்ற பாரதியின் கனவுகளை" பாரெங்கும் பாரதி" என்கின்ற ஒற்றை வரியில் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் செயல்படுத்தி வருவதை நாம் பார்த்து வருகிறோம்.

இன்னும் இந்த இதழில் நிறைய செய்திகளை நாம் சொல்லி மகிழலாம்.

தமிழ்க் காதலர் என்கின்ற கட்டுரையை 100 பாகங்களாக நமக்குத் தந்து இந்த இதழில் நிறைவு செய்திருக்கிறார் கலைமாச்செல்வர் திரு. எஸ். டி. காசிராஜன் இ.ஆ.ப. (ஓய்வு) அவர்கள்.

தொடர்ச்சி அடுத்த பக்கம்

அவருடைய நூறாவது பகுதியில் என்னை கவர்ந்த ஒரு வரியைச் சொல்ல வேண்டும் என்றால் "உ.வே. சாமிநாதன் அவர்களின் பிறவி நம் தமிழ் மண்ணுக்குக் கிடைத்த பெரும் பேறாகும்" என்ற வரியைத் தான் என்னால் சொல்ல முடியும். கவிஞர் பேரா, திருநெல்வேலி.

வழக்கம்போலவே மகாகவி பாரதி, புரட்சிக் கவிஞர் பாரதிதாசன் வரிகளோடு தமிழெழுச்சிப் பகுதி சிறப்பாக இடம் பெற்றிருக்கிறது.

தமிழர் திருநாள் பற்றி ஆசிரியர் நிறைய செய்திகளை சொல்லி இருக்கிறார் இந்த திருவிழாவினுடைய சிறப்புகள் பற்றி.

இந்த திருவிழாவினுடைய சிறப்புகளோடு தொடர்புடைய திரைப்பட வெளியீடு, விளையாட்டுகள், உணவு பரிமாற்றம். கலாச்சார பண்பாடு போன்று நிறைய செய்திகளை ஆசிரியர் மிக அழுத்தமாக தந்திருக்கிறார்.

குறிப்பாக காளைகளை அடக்கும் ஜல்லிக்கட்டு... அதைப் பற்றிய குறிப்பு சிறப்பாக இருந்தது.

அவ்வப்போது பகுதியில் "சுஜாதாவின் புதினங்களில் காணப்படும் அறிவியல் புதுமைகள் போல கபிலன் வைரமுத்துவின் எழுத்தில் பார்க்க முடிகிறது" என்கின்ற வைர வரிகளை ஆசிரியர் தந்திருப்பது கபிலனுக்கு சூட்டியிருக்கின்ற புகழ் மாலை என்று நான் எடுத்துக் கொள்கிறேன்.

தேன் துளி இரண்டும் தேவிட்டாத சுவையைத் தொடர்ந்து தந்து கொண்டிருக்கிறது.

"ஆலயம் தொழுவது சாலவும் நன்று என்று உரைத்த காலத்திற்கு ஈடாக பள்ளி சென்று படிப்பதே பாரினில் நன்று என்று எல்லோரும்

போற்றும் வாசகம் அமைகிறது" என்ற தேன் துளி இரண்டாவது பகுதியில் உள்ள வார்த்தைகள் பிரமாதம்.

இன்று வரை யேம்ஸ் மன்னனின் விவிலிய ஆங்கில மொழி பெயர்ப்புதான் உலகெங்கிலும் பயன்படுத்தப்படுகிறது

என்ற செய்தியை வழக்கியல் வல்லுநர் செந்தமிழ்த்திலகம் திரு. செல்லத்தம்பி சிறீக்கந்தராசா அவர்களின் எழுத்தில் நான் தெரிந்து கொண்டேன்.

தனித்தமிழ்ச் சொற்களைத் தொலைத்து வடமொழிச் சொற்களை புகுத்துதல் எப்படி செந்தமிழை வளர்த்தல் ஆகும்? என மறைமலை அடிகளாரின் கேள்வி நியாயமான கேள்வி தானே.

கூகுள் மூலம் துல்லியமான மொழிபெயர்ப்பினை எதிர்காலத்தில் நாம் அடையலாம் என பெரும்பேராசிரியர் செ. இரா. செல்வகுமார் அவர்கள் நமது ஆசிரியர் முனைவர் ந. அருள் அவர்கள் அனுப்பி வைத்த சைனா செய்தி மூலமாக நமக்கு சொல்கிறார்... உண்மையும் அதுதான்.

இதழினுடைய நிறைவு பகுதியாக மூத்த தமிழறிஞர் ஐயா அவ்வை நடராசன் அவர்களின் புகழ் வணக்க படங்கள் நமக்கு நெகிழ்ச்சியைத் தருகிறது.

இதழினுடைய நிறைவு பகுதியான இருமொழித் தோரணம் ...இது உண்மையிலேயே இதழை அலங்கரிக்கும் அலங்காரத் தோரணம்.

நன்றி.

கவிஞர் பேரா, திருநெல்வேலி.

Recently I have visited the Andaman and Nicobar islands as a tourist with my family members. After returning to Chennai, I have thought to share some information and experience of my visit to our readers. First of all I wish to furnish salient information about the Andaman and Nicobar islands.

The Andaman and Nicobar islands are located in the Bay of Bengal. It has totally 556 islands. Port Blair is the capital of this Union Territory. 86% of the total area is covered by forests. Population of these islands is about 4 lakhs. The languages spoken are Hindi, Bengali, Tamil, Malayalam, Telugu, Panjabi, Gujarathi, Marathi, English, Nicobares, Ranchi, Bhutu and Krein. Out of the total 556 islands 37 islands are only inhabited.

Middle Andaman is the biggest inhabited island in Andaman Group. Andamans are the continuous islands of the Burma – Indonesia mountain range. Andaman Sea is bound by Andaman Nicobar islands on the West and Burma, Thailand and Malaysia on the East. The travel time to reach Port Blair by Air from Chennai is 2 hours (1190 Kms). From Kolkata it takes 2 hours to reach Port Blair (1255 Kms).

In these islands people of all faiths – Hindus, Muslims, Christians, Sikhs etc., live together speaking different languages. They continue to live together in harmony. Inter – religion and inter – regional marriages are common scenes. Therefore this amazing racial and cultural mix is well defined as Mini – India. Andaman and Nicobar islands lay like emeralds in the Bay of Bengal. For long time the Andaman and Nicobar islands were in mystery over centuries because of their inaccessibility. The excellent beauty of these islands will create in human minds a strong love of Nature.

The first settlement by the British in the Andaman and Nicobar islands took place in 1789 by Sir Archbald Blair for extracting timber for jungle clearance to meet the demand of construction materials. In 1796 the British abandoned their settlements. In 1858 the second British settlement took place with the intention of Penal Settlement after the First War of Indian Independence 1857. This settlement was mainly to accommodate the convicts, Moplas and other criminals from the Central and United Provinces of the Main land/India.

At present in Andaman and Nicobar islands 50% of the population is the settlers from the Main land. Most of the people speak Hindi. The settlers are either came from the Main land before 1947 or after 1947. In the course of seven or eight decades till 1930's number of prisoners were brought from the Main land. Following the Malabar Revolt several Moplas were deported. Later on after their release the prisoners preferred to settle down in Andaman and Nicobar islands itself. Moreover they brought their families and relatives from the Main land. Thus a big group of Malayalam speaking population continued to live in.

After the partition of the country and Independence in 1947, majority Bengalese refugees came from East Pakistan (Now Bangladesh). Such group of people now form the single largest group. Now they are living well. They do paddy cultivation and horticulture. The second largest linguistic group is the people settled from Tamilnadu. They belong to elite group. They are in good jobs and also run establishments. Many social, cultural and economic factors work to create co-existence of various ethnic groups in a peaceful manner.

To Continue ...

சிந்தனைச் செம்மல் செங்கோட்டை சனார்த்தனன்

“சர் சி.பி. ராமசாமி ஐயர்”

(மூலக்கட்டுரை டாக்டர் சி.கே. என். நாயர் எழுத்து தமிழாக்கம் செங்கோட்டை ஜனார்த்தனன்)

1955இல் இந்தியன் யூனிவர்சிட்டி டெலிகேஷன், சீனா சென்றபோது அதற்குத் தலைமையேற்று வழி நடத்தியவர். அன்று காசி பல்கலைக்கழகத் துணை வேந்தராயிருந்த சர்.சி.பி தான் அங்கு சென்று திரும்பியபின் நான் அவரைச் சந்தித்த போது கூறினார்.

நாராயன், நான் சீனா சென்ற போது முதலில் என் நினைவிற்கு வந்தவை, பத்தாண்டுகளுக்கு முன் நீ எனக்கு எழுதிய கடிதங்கள் தாம். 1949 இல் சீனாவில் மிகப்பெரிய மாற்றங்கள் ஏற்பட்டன. இருப்பினும் 1955லும் கூட அங்குள்ள பல்கலைக் கழகத்தின் வளர்ச்சி ஆமை வேகத்தில் தான் உள்ளன என்றார்.

சீனாவிலிருந்து இரண்டு பெரிய ஓவியங்களை நான் வாங்கி வந்திருந்தேன். ஒன்று சர்.சி.பிக்கு மற்றொன்று டாக்டர் முட்கிலுக்கு. இவ்விரு ஓவியங்களையும் எனக்காக வரைந்தவர்கள், ஓவியக் கலையில் உலகப் புகழ்பெற்ற இரண்டு பேராசிரியர்கள். அவற்றை சர்.சி.பியிடம் கொடுத்து, அவருக்கு விருப்பமான ஒன்றை எடுத்து என்னுடைய எளிய அன்பளிப்பாக ஏற்கும்படி கூறினேன்.

சர்.சி.பி. முதலில் ஓர் ஓவியச் சுருளை விரித்துப் பார்த்தார். ஐந்தடி நீளமும், இரண்டரை அடி அகலமும் உள்ள ஓவியம் எனக்காக ஆல்ஸ் கேட்டுக் கொண்டதற்கிணங்க பேராசிரியர் லீயுநியன் வரைந்த “தடாகத்திலுள்ள தாமரை” எனும் மிகச் சிறந்த அழகோவியம். அடுத்தது கருப்பு வெள்ளையில் வரையப்பெற்ற “ஓடுகின்ற குதிரை” (The Galloping Horse) எனும் ஓவியம். இந்த ஓவியத்தை சர்.சி.பி. சுமார் இரண்டு மூன்று நிமிடங்கள் உற்றுப் பார்த்து என்னிடம் கூறினார். சார் நீங்கள் கூறியது சரிதான். இந்த ஓவியம் ஷிபெ பெய்ஹ்யூங் அவர்களே அவர் வீட்டில் வைத்து எனக்காக வரைந்தது. அது ஒரு தனிக்கதை சொன்னால் நம்ப மாட்டீர்கள்.

ஓவியம் வரைவதற்குத் தேவையான வர்ணங்களைத் தேர்ந்தெடுத்த பின் அவர் இந்த ஓவியத்தை வரைய எடுத்துக் கொண்ட நேரம் வெறும் பத்து நிமிடங்கள் மட்டும் தான்! என்னை அந்த ஓவியருக்கு அறிமுகப் படுத்திய ஆல்ஸ், எனக்கு சீனமொழி கற்பித்த ஆசிரியர் மட்டுமல்ல, அங்குள்ள நேஷனல் சென்ட்ரல் யூனிவர்சிட்டியின் கீழுள்ள ஓவியக் கல்லூரியின் மாணவியும் கூட, அவருடைய பேராசிரியர் தான் ஷிபெய் ஹ்யூங்...

வளரும்.

வாகீச கலாநிதி கி.வா.ஜ.

80

உழுபடையும் பொருபடையும்

காரிகிழார் ஒரு முறை சுற்றிலும் பார்த்தார். எல்லோரும் அவரையே பார்த்துக்கொண்டிருந்தனர். மன் னன் ஆவலை வெளிப்படையாகக் காட்டவில்லையே ஒழிய, எல்லோரையும்விட அதிக வேகம் அவனுக்குத் தான் இருந்தது. புலவர் பேசத் தொடங்கினார்.

"எல்லோருக்கும் படபடப்பை உண்டாக்கிவிட்ட என் செயலைப் பொறுத்தருள வேண்டும். தான் சொன்னவையெல்லாம் மன்னர்பிரானுடைய சீரிய குணங்களைப் புலப்படுத்துவனவே யன்றி வேறல்ல. எம்பெருமானுடைய சிவ பக்தியை நீங்கள் நன்கு அறிவீர்கள். திருக் கோயிலை வலம் செய்யும் வழக்க முடைய பெருவழுதி அங்கே குடை பிடித்துக் கொண்டா செல்கிறார்? அவருடைய பக்திக்கு இழுக் கல்லவா அது? முக்கட்செல்வர் திருக்கோயிலில் இவர் குடை பணிகிறதை நாம் பார்ப்பதில்லையா? அங்கே மடங்கும் குடை எங்கும் நிமிர்ந்து நிற்கிறது. ஆகவே, முக்கட்செல்வர் நகர் வலஞ்செயற்கு நின் குடை பணிக என்று நான் வாழ்த்துவதில் ஏதாவது தவறு உண்டா? சொல்லுங்கள்."

சபையினர் ஆனந்தத்தால் ஆரவாரம் செய்தார் கள். "காரிகிழாரா தவறு செய்பவர்? என்று பேசிக் கொண்டார்கள்.

"வேள்வி பலவற்றைச் செய்யும் அந்தணரிடம் இப் பெருமானுக்கு உள்ள மதிப்பை நாம் அறிவோம். பிற இடங்களில் வணங்காத இப் பிரான் முடி, நான் மறை முனிவர் ஆசி கூறி ஏந்திய கைக்கு எதிரே இறைஞ்சுக என்று வாழ்த்துவது தவறாகுமா? அந்த வணக்கந்தானே பல்யாக சாலை முதுகுடுமிப் பெரு வழுதியென்ற சிறப்பை நம் மன்னர் பிரான் பெறும் படியாக வைத்தது ?"

"புலவர் சாமர்த்தியமே சாமர்த்தியம்!" என்று அமைச்சர்

ஒருவர் சொல்லிக் கொண்டார்.

"நம் மன்னர் மாலை வாட்டும் என்றேன். போது என்று நீங்கள் யோசிக்கவில்லை. பகை மன்ன ருடைய நாடுகளைச் சூறையாடிச் சுடும்போது அந்தப் புகை வீசுவதனால் அது வாட்டும் என்கிறேன். எப் வேண்டாம் என்று சொல்ல உங்களுக்குத் தைரியம் உண்டா?"

புலவரைக் குறைகூறிய பெரியவர் அயர்ந்து யோய்விட்டார். "தைரியம் இல்லை, தைரியம் இல்லை, தைரியம் இல்லை. உம்முடைய புலமைத் திறத்துக்கு முன் நாங்கள் எல்லாம் எம்மாத்திரம்?" என்று பட படப்புடன் சொன்னார் அவர்.

"நம் மன்னர் மன்னரது வெகுளி அடங்கட்டும் என்றேன். இவருடைய கோபம் எங்கேயும் செல்லும். ஓரிடத்தில் மாத்திரம் செல்லாது. வாலிழை மட மங்கையர் கோபிக்கும்போது இவரும் சினந்து பயன் இல்லை. அவர் முகத்திலே சிவப்பேறினால் இவர் கோபம் ஓடி ஒளிந்து கொள்ளவேண்டும். இதுதான் இன்ப இயல்; காதல் வாழ்வு. இது நம் மன்னரிடம் வாய்ப்பதாக என்று வாழ்த்துகிறேன். நீங்களும் சேர்ந்து வாழ்த்துங்கள் " என்று கூறி முடித்தார் புலவர்.

எல்லோரும் மகிழ்ச்சியினால் ஆரவாரித்தனர். கடைசியில் புலவர் இன்ப இயலைக் கூறியபோது மன்னன் உள்ளம் குளிர்ந்தான். காரி ழார் தம் சாமர்த்தியத்தால் சபையை முதலில் ஒரு கலக்குக் கலக்கினவர், பிறகு தெளிய வைத்துவிட்டார். வியப்பும் ஆனந்தமும் துரும்பு அந்தத் தெளிவு ஏற்பட்டது.

[புறநானூறு, 6-ஆம் பாடலை ஆதாரமாகக் கொண்டு எழுதியது]

வளரும்.....

திரு. ச. க. அறிவரசன், எம்.ஏ. (ஆங்கிலம்), எம்.ஏ. (தமிழ்), எம்.எல்.இ., பி.எட்.

தலைமைச் செயலகத்தின் மொழிபெயர்ப்புத்துறையில் துணை இயக்குநராக அரும்பணியாற்றியவர். அவர் 1982ஆம் ஆண்டு தொகுத்து வைத்திருந்த அகராதிச் சொற்களை அவர் நினைவாக வெளியிடுகிறோம்.

1951	Bio-control Methods	உயிரினங்களைக்கொண்டு ஒட்டுண்ணிகளைக் கட்டுப்படுத்தும் முறைகள்
1952	Bio-data	தன் விவரக் குறிப்பு
1953	Bio-Engineering Veterinary) Section	உயிர் - பொறியியல் பிரிவு
1954	Bio-gas plant	கரிம எரிவாயு தயாரிப்புச் சாதனம்
1955	Biological control agent for roof rot	வேர் அழுகல் உயிரியல் பூஞ்சானக் கொல்லி
1956	Biomass Briquettes	நிலக்கரித்தூள் கலந்த சாணவறட்டி
1957	Bio-medical	உயிரி மருத்துவம்
1958	Bio-medical waste	மருத்துவக் கழிவு
1959	Bionics	உயிர்மின் அணுவியல்
1960	Biopsies	அறுவைச் சிகிச்சைக்கு முந்திய திசு பரிசோதனை
1961	Biosphere Reserve-Area	இயலியல் காப்பு வனப்பகுதி
1962	Bio-technology Genome	உயிரியல் தொழில் நுட்பம்
1963	Bio-thermal energy	புவி அனல் ஆற்றல்
1964	Bituminous	புகை மிகு
1965	Blacksmith	உயிர் வேளாண் பொருள்

மேற்கு வங்கத்தில் தமிழ்ப் பொங்கல் விழா—பாரதி பிறந்தநாள் விழா

பாரதி தமிழ்ச் சங்கம், கொல்கத்தா
வாழ்நாள் சாதனைத் தமிழர் விருது 2022

கலைமாமணி பத்மஸ்ரீ முனைவர் அவ்வை நடராசனார் அவர்களுக்கு வழங்கப்பட்டது.

ஆதியும் அந்தமும் இல்லா அரும்பெரும்
சோதியை யாம்பாடக் கேட்டேயும் வாஸ்தவங்கண்
மாதே வளருதியோ வன்செவியோ நின்செவிதான்
மாதேவன் வார்கழல்கள் வாழ்த்திய வாழ்த்தொலிபோய்
வீதிவாய்க் கேட்டலுமே விம்மிவிம்மி மெய்ம்மறந்து
போதார் அமளியின்மேல் நின்றும் புரண்டிங்ஙன்
ஏதேனும் ஆகாள் கிடந்தாள் என்னையென்னே
ஈதே எந்தோழி பரிசேலோர் எம்பாவாய்

O, Lustrous long eyed lass,
Don't you hear our singing
the rare rigorous Pillar Fire startless, endless defying our guess?
Sleep still, do you?
Stone deaf, are you?
Don't Hymns resound in the street end to end?
Don't we praise the glory of kazhal feet pair of Mahadeva!
A certain girl of group sobs,
whimpers,
rolls and falls from flowerbed
in sheer black out as if!
Of what wonder- kind is she?
Aren't you aware, curious, yet?
Don't eyes wake up to see, O, our Pavai?

English version Dr Arul